

Kandidatspeciale

Lea Lindstrøm

Teenagepigers frafald i TeamGym i et senmoderne samfund

Anslag: 146.113

Vejleder: Lone Friis Thing

Institut for Idræt og Ernæring, Københavns Universitet

Juni 2015

Resumé

Der ses en tendens til, at mange unge stopper med at dyrke sport og motion i samfundet i dag. Dette gør sig ligeledes gældende indenfor TeamGym. Nærværende speciales har til formål, at belyse mulige forklaringer til teenagepigens frafald i ynglingerækken i TeamGym. Der er indsamlet empiri ved udførelse af kvalitative interviews af fire tidligere TeamGym-gymnaster i ynglingerækken. På baggrund af egne semistrukturerede interviews, er der foretaget en analyse baseret på udvalgte begreber af sociologen Anthony Giddens' teori om det senmoderne samfund. Gennem Giddens teori belyses teenagepigernes overvejelser og forklaringer i forhold til at stoppe til TeamGym. Ifølge Giddens påvirkes individet af de mange valg, der skal træffes i teenagealderen. Presset, skader og det sociale der forsvinder på holdet, er nogle af pigernes forklaringer på deres valg om at stoppe til TeamGym.

Det diskuteres hvorvidt de unge i det senmoderne samfund foretrækker at dyrke uorganiserede idræt frem for idræt under organiseret forhold som TeamGym. Interessen for denne diskussion skyldes, at de unge giver udtryk for, at den selvorganiserede idræt giver større fleksibilitet og derfor passer bedre ind i de unges hverdag. Dog fastholder den selvorganiserede idræt ikke individet på samme måde som den organiseret idræt, da det kræver selvdisciplin af individet, at dyrke idræt og motion under selvorganiserede forhold. Der perspektiveres til teenagers generelle forhold til organiseret – og selvorganiseret idræt. Derudover redegøres der for, hvilke problemstillinger foreningerne står over for i forhold til, at fastholde de unge piger i TeamGym. Det konkluderes at pres, skader og det sociale der forsvinder på holdet er forklaringer på informanternes valg om at stoppe til TeamGym.

Abstract

Currently, the tendency in society is that many young people cease athletic activity and exercise in their adolescence. This is correspondingly true within the discipline of TeamGym. This assignment attempts to understand teenage girls' possible explanations for their defection from TeamGym in a postmodern society. Based on four interviews conducted with TeamGym girls, the qualitative analysis is performed on selected concepts from sociologist Anthony Giddens' theory on postmodern society. The considerations made by the teenage girls regarding defecting from TeamGym will be critically examined through Giddens' theory. According to Giddens, the many choices made during the adolescence have an affect on the young people in the postmodern society. An injury, the pressure and the sense of solidarity that disappear are some of the girls' explanations concerning their decisions to quit TeamGym.

It will be discussed whether the young girls prefer self-organised sport because of the flexibility, compared to union based sports, like TeamGym, where the individual is not as committed. Furthermore, the assignment's results will be discussed. It seems that the young people in Denmark provide self-organised sport because they need a greater personal space. However, the flexibility in self-organised sports requires self-discipline, which is difficult for the girls to manage.

The teenage girls' and the Danish populations' relation to self-organised and union organised sports will be put into perspective. Furthermore an account will follow of what problems the organisation of gymnastics is facing in attempt to hold on to the young girls in TeamGym. The conclusion is that the pressure, an injury and the sense of solidarity that disappears are explanations for the girls' choice to quit TeamGym.

Indholdsfortegnelse

Resumé	2
Abstract	3
1. Introduktion	7
1.1 Formål	8
1.2 Problemformulering	8
1.3 Relevans - Hvorfor tale om frafald i TeamGym?	8
1.4 Eksisterende viden	9
1.5 Forståelse.....	10
2. Baggrund og afgrænsning	11
2.1 Gymnastikkens historie	11
2.1.1 TeamGym	12
2.2 Informanternes baggrund	14
2.3 Afgrænsning.....	14
3. Metodiske overvejelser	15
3.1 Hermeneutisk tilgang	15
3.2 Data.....	15
3.2.1 Kvalitative metode	15
3.2.2 Feltinterview	16
3.2.3 Kontakten til informanterne.....	17
3.2.4 Empiri	18
3.2.5 Tilgang som forsker til feltet.....	18
3.3 Analysestrategi.....	19
4. Teori	20
4.0 Valg af teori	20
4.1 Anthony Giddens	20
4.1.1 Strukturationsteorien.....	21
4.1.2 Social praksis	21
4.1.3 Aktøren.....	22
4.1.4 Utilsigtet konsekvens.....	22
4.2 Det moderne samfund.....	23
4.2.1 Refleksivitet	23

4.3 Ontologisk sikkerhed – tillid og tvivl	23
4.3.1 Selvet og selvidentitet.....	24
4.3.2 Livsstil og livsplaner.....	25
5. Analyse.....	27
5.0 TeamGym som social praksis	27
5.1 Ontologisk sikkerhed	27
5.1.1 Forældre og barn	27
5.1.2 Valg	30
5.1.3 Tilknytning til foreningen	30
5.1.4 Jobbet som træner.....	32
5.1.5 Livsstil.....	33
5.2 Det senmoderne samfund.....	34
5.2.1 Tidsaspektet i et individualiseret samfund.....	34
5.2.2 Prioritering i fritidsaktiviteterne.....	35
5.2.3 Det sociale aspekt.....	36
5.2.4 Konkurrencesport og pres.....	39
5.3 Utsigtede konsekvenser	42
5.3.1 Skader tvinger til frafald.....	42
5.3.2 Identitet	44
5.3.3 Nye sociale relationer	45
6. Diskussion	49
6.0 Diskussion af resultater	49
6.1. Frafald i organiseret idræt	49
6.1.2 Konkurrence og pres.....	50
6.1.3 Tidsaspektet.....	52
6.2 Generelt frafald.....	54
6.3 Fællesskab og trykthed erstattes af fleksibilitet.....	54
6.3.1 Valg, selvidentitet og niveau	57
6.4 Vurdering af undersøgelsesmetoden.....	59
6.4.1 Kritik af metode.....	59
6.4.2 Interviewspørgsmål og guiden	59
6.4.3 Forforståelse	60
6.4.4 Valg af interviewpersoner	61
6.5 Kritik af Giddens	61

7. Konklusion.....	62
8. Perspektivering.....	64
Foreningernes muligheder for, at fastholde de unge	64
9. Litteraturliste.....	66
10. Bilag.....	70
Bilag 1 - Litteraturstudie	70
Bilag 2 - Opslag på Facebook	73
Bilag 3 - Interviewguide.....	73
Bilag 13 – Årsager til frafald.....	75
Bilag 14 – Udvikling i aktivitetstyper	75
Bilag 15 – 1998 og 2007	76
Bilag 16 – Fordeling	76
Bilag 17 – Specialforbund frafald.....	77
Bilag 15 – Specialforbund medlemstal	78

1. Introduktion

Der ses en tendens i samfundet i dag omkring unges idrætsdeltagelse. Det generelle billede er, at unges idrætsdeltagelse falder markant i forhold til barndomsårene (Grube & Østergaard, 2010, 85; Pilgaard, 2012, 82). Det opleves, at denne aldersgruppe har svært ved at fastholde sin idrætsdeltagelse under organiserede og strukturerede forhold. I stedet søger de unge i højere grad fitnesscentre, hvor deres motiver for at være idrætsaktive typisk associeres med individualisme og fleksibilitet i stedet for foreningernes traditionelle værdier som sjovt og fælleskab (Grube & Østergaard, 2010, 91; Pilgaard, 2012, 85-86)

Nærværende speciale tager sit udgangspunkt i sporten TeamGym som dyrkes under organiserede forhold i landets gymnastikforeninger. Gymnastikken har siden græsk-romersk oldtid været i udvikling hvormed nye former af gymnastikken er blevet skabt. En af de nyere gymnastikforme er TeamGym og er et nordisk fænomen. TeamGym har vundet indpas i det danske samfund og er ifølge DGF, den største og mest populære gymnastikform (Internetkilde 1). Trods populariteten er der en tendens til, at de unge teenagepiger stopper til TeamGym når de bliver ynglinge-gymnaster (14-18 år) (bilag 8). Hvad ligger til grund for deres frafald?

For at undersøge problemfeltet er der foretaget kvalitativ dataindsamling. Gennem semistrukturerede interview med fire piger der tidligere har dyrket TeamGym i ynglingerækken, har det været muligt at analysere de unge pigers forklaringer til deres frafald. I det danske samfund er der fokus på, at mange unge oplever store udfordringer med at få mange forskellige ungdomsarenaer til at spille sammen (Grube & Østergaard, 2010, 7).

Spørgsmålet er, om TeamGym er det de unge har som centrum i deres liv og alt andet må tilpasse sig derefter eller, om TeamGym med teenagealderen bliver et element i de unges liv, som fravælges eller kun dyrkes når det passer ind i programmet?

I teenagealderen skal de unge forholde sig til mange arenaer, hvilket påvirker deres fortsatte identitetsskabelse. Ifølge sociologen Anthony Giddens havde blandt andet traditioner, institutioner, kønsroller og massebevægelser i det præmoderne samfund betydning i forhold til individets identitet (Giddens, 1996, 93). Dette ændrede sig med det senmoderne samfund idet skabelsen af egen identitet blev et individuelt projekt og ansvar. Samtidig skulle individet i det senmoderne samfund selv skrive den selvbiografi, der giver mening i deres liv (Giddens, 1996, 94). Identiteten antages som en fortsat proces der finder sted i bestemte kulturelle og sociale miljøer såsom familie, skole, fritidsaktiviteter, det virtuelle rum mm. og har større eller mindre betydning i forskellige perioder af individets liv (Grube & Østergaard, 2010, 10). Når

individet bliver teenager begynder selvstændigheds- og løsrivelsesprocessen. Dette sker i takt med deres individuelle selvbiografi hvor de unge forsøger, at forvalte de forskellige livsarenaer (Grube & Østergaard, 2010, 15). I teenagealderen skal man forholde sig til mange forskellige arenaer og det er en udfordring, at få dem til at spille sammen. De mange arenaer skal prioriteres således, at et hverdagsliv med skolegang og fritidsliv går op og giver mening for individet (Grube & Østergaard, 2010, 8). Dette gør sig også gældende for de fire piger i nærværende speciale. Gennem interviewene ønskes det at belyse nogle problemstillinger, som kunne ligge til grund for de unges frafald i TeamGym. Hvorvidt formår disse piger at prioritere i de forskellige arenaer og hvilken prioritet fik indflydelse på deres valg om at stoppe til TeamGym? Blev nye interesseområder, såsom venner, fester eller et arbejde afgørende for pigernes dyrkelse af TeamGym eller var det helt andre grunde som gjorde sig gældende for deres frafald? Dette forsøges belyst i nærværende specialeopgave.

1.1 Formål

Ud fra Giddens teori om det individualiserede og senmoderne samfund ønsker nærværende speciale, at undersøge de unge TeamGym-piger i ynglingerækkens konfrontationer i deres hverdag. Således kan der efterfølgende foretages en analyse af de forklaringer, der gør sig gældende når pigerne vælger, at stoppe til TeamGym. Ydermere diskuteres specialets resultater og hvorvidt den uorganiserede idræt passer bedre ind i de unge pigers hverdag end dyrkelsen af TeamGym. Der perspektiveres til foreningernes muligheder for, at fastholde de unge.

1.2 Problemformulering

Hvilke mulige forklaringer ligger til grund for teenagepigers frafald i TeamGym i Danmark?

1.3 Relevans - Hvorfor tale om frafald i TeamGym?

Danmarks gymnastik forbund (DGF) har oplevet massiv medlemstilgang siden 2009 og sammenlignet med DIF's øvrige specialforbund så placerer forbundet sig i toppen når der laves opgørelser over medlemsvækst (Nielsen, 2014, 3). Derfor kan det undre, at der overhovedet behøver at være et fokus på frafald i gymnastik. Men trods den fine opgørelse over medlemstilvækst i DGF, så oplever de danske gymnastikforeninger et markant frafald af medlemmer i teenagealderen (Nielsen, 2014, 3). Et frafald af teenagere som også gør sig gældende i TeamGym (Bilag 8).

Det er vigtigt med et fokus på frafaldet blandt de unge da det er bevidst gennem flere undersøgelser, at idræt og fysisk aktivitet har mange biologiske sundhedseffekter. Udover den fysiske sundheds vigtige effekter, så har idræt også socialiserende effekt. Idrætsdeltagelse giver mulighed for blandt andet, at påvirke de unges sociale relationer, indlæringssevne og det mentale, hvilket er vigtigt ifølge Sundhedsstyrelsen (Sundhedsstyrelsen 2011).

Sundhedsstyrelsen anbefaler til unge, at udover de 60 minutters fysisk aktivitet om dagen:

Mindst 3 gange om ugen skal der indgå fysisk aktivitet med høj intensitet af mindst 30 minutters varighed for at vedligeholde eller øge konditionen og muskelstyrken. Der skal indgå aktiviteter, som øger knoglestyrken og bevægeligheden (Internetkilde 5).

Ved dyrkelse af TeamGym som ynglinge gymnast vil man kunne leve op til disse anbefalinger. En af informanterne fortæller om hyppigheden af TeamGym i løbet af en uge:

(...) træninger tre gange om ugen og ret tit fredag (X 3).

De fysiske og mentale gavnlige effekter af fysisk aktivitet gør det værd og relevant at arbejde med at fremme idrætsdeltagelsen generelt i Danmark. Da TeamGym kan være en idrætsdisciplin som formår at indeholde de gavnlige effekter som Sundhedsstyrelsen anbefaler er det relevant at kigge på tiltag og strategier, således at de unge forbliver idrætsaktive i deres respektive foreninger.

1.4 Eksisterende viden

Nærværende speciale søger viden om frafald blandt unge teenagepiger i ynglingerækken i TeamGym hvilket har vist sig, at være svært at finde relevant forskning omkring. Som det fremgår af litteraturstudiet, bilag 1, så er forskningen omkring teenagepigernes grunde til frafald i TeamGym næsten ikke eksisterende. Der findes til gengæld en del forskning, både nationalt og international, omkring unges frafald i organiseret sport og deres forklaringer dertil. Blandt andet har Z Pilgaard og Søren Østergaard beskæftiget sig en del med undersøgelser indenfor netop dette område og deres forskningsresultater som er beskrevet i forskellige tekster vil også indgå som kildehenvisning i nærværende speciale.

1.5 Forståelse

Som tidligere TeamGym-gymnast, hvis karriere sluttede i ynglingerækken, er interessen stor for netop dette felt. Grundene til eget frafald i TeamGym er velkendte, men ønsker i nærværende speciale at belyse frafald baseret på data fra interviews af fire teenagepiger, som stoppede til TeamGym i ynglingerækken. For at undersøge feltet med den bedst mulige naive tilgang, var de fire piger ukendte således, at det udelukkende er deres subjektive beskrivelse, der ligger til grund for deres svar under interviewene.

Med opgaven ønskes det at undersøge hvad der lå til grund for disse teenagepigers beslutning om at stoppe til TeamGym.

2. Baggrund og afgrænsning

Dette afsnit giver en kort introduktion til gymnastikkens historie og TeamGyms opståen. Derefter redegøres for nærværende speciales afgrænsning.

2.1 Gymnastikkens historie

Gymnastikkens historie er tæt forbundet med sportens gennembrud i det 19. århundrede, hvorfor fokus på gymnastikhistorien i denne opgave ligeledes starter her.

I 1800-tallet startede gymnastikkulturen i Danmark. Dette skete med indførelse af den tyske gymnastik i 1805, som mænd i henholdsvis hæren og skoler, dyrkede (Korsgaard, O., 1982, 80). Den tyske gymnastik, som var udarbejdet af premierløjtnant V. La Cour, blev brugt som et led i opdragelse og dannelse af samfundet og bar derfor præg af både pædagogiske og militære principper (Korsgaard, O., 1982, 81). Omkring 1860'erne blev den tyske gymnastik indført i skytteforeningerne og kunne dyrkes frivilligt (Korsgaard, O., 1982, 81). Den tyske gymnastik blev i stigende omfang dyrket særligt på landet mens der i byerne skete en udskillelse af gymnastikken fra skytteforeningerne i løbet af 1870'erne. Dette skete på grund af de stigende samfundsmæssige modsætninger mellem Centralkomiteen og de menige skytter (Korsgaard, O., 1982, 80). Derefter opstod den tyske gymnastik i løbet af 1870'erne, som selvstændige gymnastikforeninger i København og i en række af landets andre købstæder (Korsgaard, O., 1982,82).

I 1884 blev danskerne for første gang introduceret til den svenske gymnastik. Introduktionen skete på Vallekilde højskole og den svenske gymnastik udkonkurrerede i løbet af de efterfølgende 15 år, den tyske gymnastik i skytteforeningerne (Korsgaard, O., 1982, 84). Den svenske gymnastik, som også benævnes den lingske gymnastik, blev opfundet af den svenske gymnastikpædagog og digter Pehr Henrik Ling (Korsgaard, O., 1982, 85). Den lingske gymnastik byggede på et naturvidenskabeligt fundament:

gymnastikken skulle tilpasses mennesket; Det var ikke mennesket, der skulle tilpasse sig bestemte øvelser” (Korsgaard, O., 1982, 86).

Bevægelserne der blev udført ved den lingske gymnastik var kontrollerede, stive og synkroniserede og havde til formål, at udvikle sunde og skønne mennesker (Bonde, H., 1993, 202; Korsgaard, O., 1982, 86). Den lingske gymnastik havde udgangsstillingen: strakt ryg, strakte arme holdt ned langs kroppen, fødder og ben tæt samlet og brystet skudt frem mens maven blev trukket ind. (Bonde, H., 1993, 202). Den lingske gymnastik blev med tiden særligt dyrket på landet, hvor den havde betydning for udviklingen af menneskets kropsholdning.

Bønderne gik fra den krumme ryg, som følge af det fysisk hårde arbejde, til en mere ret krop, som adelens. Den rette krop medvirkede visuelt til, at mindste forskellen på klasserne i samfundet.

Fra omkring 1885-1900 fik den folkelige gymnastik rod fæste. Den folkelige gymnastik er i dag organiseret under DGI. Med tiden blev specialforbundet DGF stiftet:

Den dansk-tyske gymnastik blev videreudviklet i Dansk Gymnastik Forbund, DGF, som blev oprettet i 1899 (siden 1994 Danmarks Gymnastik Forbund), og som siden udviklede redskabs – og konkurrencegymnastikken

(Internetkilde 2).

Den svenske gymnastik vandt indpas hos de danske højskoler i landområderne, mens den tyske gymnastik primært blev dyrket i byerne (Internetkilde 2).

Op gennem 1900-tallet skete der en udvikling af den svenske gymnastik. I stedet for den stive svenske stillingsgymnastik blev gymnastikken mere frigjort og levende. (Korsgaard, O., 1982, 106). Den såkaldte bevægelsesgymnastik fik særligt to højskoler betydning for at videreudvikle, henholdsvis Gymnastikhøjskolen i Ollerup fra 1920 og Snoghøj Gymnastik – og Folkehøjskolen fra 1925 (Internetkilde 4). Niels Bukh udviklede den svenske gymnastik på gymnastikhøjskolen i Ollerup og tilføjede øvelserne større bevægelser og skiftende tempo samt makker- og springøvelser. Han kaldte sin gymnastik for *primitiv gymnastik* (Internetkilde 2). I denne periode fik gymnastikken stor medlemsmæssig tilslutning, men hvor gymnastikken tidligere havde været mandsdomineret, kom kvinderne nu i overtal (Internetkilde 2).

2.1.1 TeamGym

I dag findes der mange forskellige former for gymnastik, blandt andet grandprix, rytmisk sportsgymnastik, bredde gymnastik, trampolin, tumbling, TeamGym mm. TeamGym er et nordisk fænomen som er udsprunget af den frivillige foreningsgymnastik i Skandinavien.

Danmarks Gymnastik Forbund (DGF) beskriver om valget af gymnastikgenre:

Hvis du både er til rytme og spring, er TeamGym gymnastikken det perfekte valg.

Det er samtidig den mest populære gymnastikform i DGF (Internetkilde 1).

TeamGym dyrkes på hold bestående af 6-12 gymnaster som konkurrerer i en rytmisk serie, spring på fiberbane og spring på minitrampet. Alle gymnaster på holdet skal deltage i den rytmiske serie, men kun 6 gymnaster skal springe de 3 omgange på fiberbane og trampet (Internetkilde 3).

En af informanterne fortæller om en typisk TeamGym træning:

(...) vi trænede jo 3 gange om ugen. Og så havde vi primært 2 springtræninger og en rytme træning. Og så var det som regel 2,5 timer vi træner. Ja, så opvarmede vi ca. En halv time, kørte nogle momenter måske til serien eller noget og så spring vi primært både trampolin og bane hver gang også nogle gange pegasus også. Og så blev det selvfølgelig nogle gange mere intenst når vi skulle op til konkurrencer og sådan nogle ting hvor vi så begyndte at springe til semihård og ja, også oftest i slutningen af træningen der lavede vi en masse styrke og sådan nogle ting og sluttede med at strække ud, så ja, det var meget klassisk (Z 8).

I 1971 blev TeamGym officielt godkendt som DM-disciplin (Internetkilde 8). TeamGym-sæsonen går typisk fra august til maj, hvor konkurrencerne ligger i foråret. Der konkurreres indenfor mænd, kvinder og mikshold i mini (8-12 år), junior(11-14 år), ynglinge (14- 18 år) – og seniorrækker (17+ år) (Internetkilde 6).

I Danmark dyrkes TeamGym under DGF-regi. Kun foreninger som er medlem af DGF, har mulighed for, at deltage i konkurrencerne om danske og internationale mesterskaber.

Før i tiden gik TeamGym under navnet spring-rytmegymnastik, men i 2012 valgte DGF at skifte til det internationale navn "TeamGym". I 2014 blev der foretaget endnu en ændring ved dyrkelsen af TeamGym i Danmark, idet det blev vedtaget, at ynglingerækken skulle udgå, så de danske rækker lignede de internationale. Aldersgrupperne hedder nu 8-12 år (minirækken), 12-17 år (juniorrækken) og 17+ (seniorrækken) (Internetkilde 9).

Siden 1986 blev det muligt at konkurrere blandt de nordiske lande idet det første nordiske mesterskab (NM) blev afholdt. Senere blev det muligt, at konkurrere ved europæiske mesterskab (EM) som for første gang blev afholdt i 1996. Danmark har leveret mange gode resultater internationalt gennem årene indenfor denne sportsgren og særligt i herrerækken er Danmark stærke (Internetkilde 1). TeamGym er stadig i udvikling, eksempelvis blev der etableret landshold i 2010. Derudover opdateres det danske reglement jævnligt i forhold til sportens- og samfundets udvikling (Internetkilde 7). For yderlige detaljer om TeamGym henvises til bilag 8-12 og www.gymdanmark.dk.

2.2 Informanternes baggrund

Pigerne komme fra foreningerne:

- Gymnastik Forening
- Gymnastik Forening
- Gymnastik Forening
- Gymnastik Forening

Disse foreninger er velfungerende med et stort antal medlemmer, veluddannede instruktører, gode faciliteter, en relativ stor andel der arbejder frivilligt i foreningen samt lange traditioner med dyrkelse af TeamGym.

Informanterne kan på baggrund af deres alder, geografi og dyrkelse af TeamGym gennem mere end 5 år, blot give et billede af problemfeltet, fordi disse er meget sammenlignelige og snævre. Da pigerne dyrker TeamGym i sjællandske foreninger, deltager pigerne ved sjælandsmesterskaberne og danmarksmesterskaberne.

2.3 Afgrænsning

Nærværende speciale er baseret på feltinterviews af teenagepiger, som er stoppet til TeamGym i ynglingerækken. Pigerne skal repræsentere aldersgruppen for ynglinge-gymnaster hvorfra de er stoppet 1-2 år siden, derfor måtte pigerne have alderen 15-20 år når de blev interviewet. Denne alder var nøje udvalgt idet pigerne skulle kunne sætte ord på deres følelser, udbydende forklaringer og reflektere. Således opnås den bedste forståelse for feltet. Pigerne er fra sjællandske klubber da dette var muligt i forhold til projektets placering.

Grundet det tidsmæssige aspekt for nærværende speciale, blev valget at bruge fire interviewede piger i analysen. Egentlig blev der udført fem interviews, men det femte interview blev efter gennemførsel besluttet ikke at bruge idet informanten ikke havde været ynglinge-gymnast hvilket er et kriterium for nærværende speciale. Dette medfører yderligere indsnævring af feltet som allerede kun giver et overordnet blik af problemstillingerne (Kvale & Brinkmann, 2009, 133).

I nærværende speciale blev valget ikke, at benytte tabeller og tal fra andet empiri og opgavens analyse er derfor baseret udelukkende på den empiri, der bliver præsenteret.

Ydermere beskæftiger nærværende speciale sig ikke med den fysiologiske side af en sport som TeamGym, da der arbejdes ud fra et samfundsmæssigt perspektiv. Udover begrebet sundhed, beskæftiger specialet sig ikke yderligere med effekten af disse på de unges velvære.

3. Metodiske overvejelser

Nærværende speciale vil i følgende afsnit beskrive opgavens metodiske grundlag. Der vil blive argumenteret for valget af metode som opgaven beskæftiger sig med hvormed valget af den kvalitative forskningsmetode, herunder interviewstudier, bliver præsenteret. Ydermere vil det videnskabsteoretiske ståsted og opgavens analysestrategi blive klargjort.

I afsnit 6 – diskussion, gives en kritisk vurdering af opgavens metodiske grundlag.

3.1 Hermeneutisk tilgang

I hermeneutikken kommer fortolkning og forståelse før forklaring, da det er den grundlæggende for individets tilgang til og væren i verden (Birkler, 2006, 95). Et centralt begreb i hermeneutikken er *den hermeneutiske cirkel*. Den hermeneutiske cirkel er princippet om en kontinuerlig veksling mellem del og helhed (Birkler, 2006, 98). Delene kan kun forstås i kraft af helheden, og helheden kan kun forstås i kraft af delene. Det er derfor relationen mellem delene og helheden samt i mødet mellem fortolkeren og genstandsfeltet, som er det meningskonstituerende element og muliggør forståelse og fortolkning (Birkler, 2006, 100). I nærværende speciale vil den hermeneutiske cirkelbevægelse foregå i selve interviewsituationen mellem interviewpersonen og interviewereren, hvor det i analysesituationen sker mellem forskeren og interviewteksten. Cirkelbevægelsens vigtige karaktertræk er, at den ikke kun går fra fortolkeren til genstanden, men også virker tilbage på fortolkeren. Spiralbevægelse er en uendelig og uafsluttet proces uden begyndelse eller slutning (Birkler, 2006, 101).

3.2 Data

I følgende afsnit for nærværende speciale, redegøres for anvendelsen af interview som empiri. Specialeopgaven benytter interview som eneste metode til indsamling af den empiri som opgaven bygger på.

3.2.1 Kvalitative metode

Indenfor humanistiske og samfundsvidenskabelige områder kan forskningsmetoder udføres både kvalitativ og kvantitativt (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 17). I nærværende speciale bliver der gjort brug af den kvalitative metode, i form af interview idet specialeopgaven ønsker, at undersøge, hvorfor teenagepiger stopper til TeamGym i ynglingerækken.

Når forskning er kvalitativt, betyder det almindeligvis, at der er interessere for:

(...) hvordan noget gøres, siges, opleves, fremtræder eller udvikles. Man er fx optaget af at beskrive, forstå, fortolke eller dekonstruere den menneskelige erfarings kvaliteter (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 17).

For nærværende speciales feltarbejde skaber det kvalitative interview viden om den hverdag som teenagepigerne færdes i. Ved interviewsamtalen, spørges der ind til de unges livssituation, deres meninger, holdninger og oplevelser. På den måde indsamles viden og informationer til videre analysering af de problemstillinger, som synes relateret til de unges frafald i TeamGym (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 29). Styrken ved den kvalitativ empiri findes i den mulige detaljerede information fra de interviewede. Den interviewede har eksempelvis mulighed for, at dreje samtalen i en bestemt ønsket retning (Launsø et al., 2011, 136).

Endvidere er den kvalitative forskningsmetode en analyseform, som sætter fokus på de sociale fænomeners karakter og værdibaserede handlinger i forskellige kontekster, begivenheder og processer (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 17).

3.2.2 Feltinterview

Indenfor kvalitativ forskning er interview blevet en af de mest udbredte empiriske metoder. (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 29). At interviewe mennesker om deres oplevelser, meninger, holdninger og livshistorier er blevet en udbredt forskningspraksis i human - og samfundsvidenskaberne og er en af de vigtigste og mest effektive måder for, at kunne forstå medmennesker på (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 29-30). Interviewforskning foregår gennem menneskelige relationer, hvor interaktionen mellem interviewer og interviewperson har afgørende betydning for den viden man opnår (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 33). Dermed sagt, at det er vigtigt med aktiv interviewstil, da det viser sig at være den bedste til at få interviewpersonen til at tale og formulere sig med egne ord, hvilket også gør sig gældende for nærværende speciale.

Som interviewer med undervisningserfaring for teenagepiger i TeamGym, kan det være en fordel for indsamlingen af resultaterne, at kommunikationen og væremåden blandt denne aldersgruppe er velkendt. Der er mange former for interviews. Det mest almindelige interview er ansigt til ansigt – interview mellem to mennesker hvilket nærværende speciale anvendte i feltarbejdet. Men interviews kan også udføres over telefonen, i grupper, over e-mails, via spørgeskemaer og chatrooms. (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 30).

Et forskningsinterview kan befinde sig på:

(...) et kontinuum fra det relativt ustrukturerede interview med få planlagte spørgsmål til det helt stramt struktureret interview med mange styrende spørgsmål fra interviewerens (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 34)

I nærværende speciale blev valget, at benytte det semistruktureret interview. Det semistruktureret interview befinder sig mellem det struktureret og ustruktureret interview, og er den form for interview der oftest anvendes i moderne interviewforskning (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 36).

Interaktionen i et semistruktureret interview forløber mellem forskerens spørgsmål, som er udarbejdet i en interviewguide og interviewpersonens svar, samt de spørgsmål der måtte dukke op under vejs i interviewet (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 36). Interviewguiden er skrevet på baggrund af Christensen, Nielsen og Schmidts' teori om udarbejdelse af emneguide (Vallgård og Koch, 2011, 65). Interviewguiden har til formål, at holde interviewets fokus på emnet som undersøges. Der henvises til interviewguiden i bilag 3.

Inden udførsel af feltinterviewene blev interviewguiden afprøvet ved udførsel af et pilotstudie på to veninder som tidligere har været TeamGym-gymnaster. Dermed opnås den mest optimale test af interviewguiden hvormed forståelsen af spørgsmålene og sproget, som blev anvendt i interviewguiden, blev testet og eventuelt rettet til (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 37). Sproget er en vigtig faktor i forhold til interviews, da det er gennem sproget der opnås viden om feltet. Ved interview af en bestemt alders/mål-gruppe er valget af sprog vigtigt for at få samtalen til, at forløbe let og undgå misforståelser (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 33).

3.2.3 Kontakten til informanterne

Kontakten til informanter blev skabt på baggrund af et offentlig opslag på Facebook idet bekendtskaber på dette sociale medie muligvis kunne hjælpe med informationer om brugbare informanter som havde inkluderende kriterier (Bilag 2). Det viste sig, at kun to af teenagepigerne kunne findes ved dette opslag og det blev nødvendigt med den direkte kontakt til eget netværk indenfor TeamGym. Den direkte kontakt viste sig at være langt mere effektiv end det offentlige opslag på Facebook hvormed informationen til de tre sidste piger blev indsamlet.

Da informationen om pigerne passede på ønsket om en alder mellem 16 – 20 år der var stoppet til TeamGym inden for de sidste 2 år, blev den første kontakt til pigerne dannet ved

hjælp af en privat besked på Facebook. Beskeden indeholdt information omkring nærværende speciale og gennem korrespondancen blev der aftalt tid og sted for et interview. Interviewene blev udført efter pigernes ønske om sted og tid i håb om, at skabe en forhåbentlig behagelig atmosfære for gennemførelse af interviewene. Derudover var en nøje gennemgang af forløbet for interviewene foretaget inden interviewene, således at formålet for interviewet stod klart for både interviewer og adspurgte (Launsø et al., 2011, 143-147).

Interviewene blev optaget digitalt ved brug af en app på undertegnes iPhone kaldet *Memoer* og dernæst transskriberet til senere brug i analysen. Transskriberingen skete efter nedskrevne transskriptionsregler (Thing, 1999, 299-301).

3.2.4 Empiri

Nærværende speciale er baseret på fire feltinterviews af ovenfor nævnte teenagepiger, som er stoppet til TeamGym i ynglingerækken. Interviewene fandt sted i februar og marts 2015. Overvejelserne ved de fire interviews var gennemtænkt og klart. Påklædning, håropsætning og generel fremtoning var meget bevidst idet det ønskes, at skabe en ligeværdig, rar og åben situation ved interviewgennemførelsen. Under interviewene var der fokus på lange pauser, tydelige spørgsmål og en smilende udstråling da pilotstudierne gjorde det klart, at dette var mangler, som kunne påvirke interviewsvarerne.

De fire interviews varierede blandt andet i længden i takt med, at erfaringen som interviewer og udførslen af metoden blev bedre.

Feltarbejde er beskrevet og dokumenteret i feltnoter og vedlagt som bilag (bilag 3-7).

3.2.5 Tilgang som forsker til feltet

Forskerens perspektiv kan have grader af nærhed og distance i forhold til praksisfeltet, hvilket både kan have indflydelse på og sætte nogle begrænsninger for, hvad forskeren får øje på (Østergaard & Pedersen, 2011, 190).

Som forsker i nærværende speciale besidder perspektivet både grader af nærhed og distance. En forsker med "nærhed" til feltet, har kendskab til feltet enten i form af en daglig omgang med feltet, tidligere besøg med feltet eller indsamling af data om feltet forud for interviews. Med en baggrund som tidligere TeamGym-gymnast gennem 9 år, er "nærheden" og dermed kendskabet til feltet bredt for undertegnede.

Dog behøver dette ikke, at være et dårligt perspektiv:

(...) i praksis viser erfaringer, at de bedste interviews laves af interviewere, der har stor viden om det emne, de interviewer om, idet de kan stille de bedste og mest relevante spørgsmål (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 37; 38).

Velvidende at ingen forskningsinterviews er neutrale, da samtalen er bestemt af den ene parts dagsorden (forskerens) var der fokus på bevidstheden om åbensindet, ukritisk og objektiv undervejs i interviewene, så informanten nemt kunne udtrykke sig med sine egne ord (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 37). Graden af distance til feltet, ligger i forhold til det meget begrænsede kendskab til de unge gymnaster og deres baggrund. En forsker med distance har ingen relationer til personer, omgivelser eller feltet (Østergaard & Pedersen, 2011, 190). Distancen eksisterede, men kendskabet til miljøet og deres foreninger findes, hvilket også fremgår i interviewene.

Interviewmetoden er en tidskrævende proces. Et interview kan variere mellem 5 minutter i telefonen til flere timer eller dage (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 30). Et godt interviewprojekt har det man kalder en pragmatisk og kommunikativ validitet. Det vil sige, at de er gyldige fordi interviewene lærer os en hel del om menneskers livsverden, da de påvirker teoriudvikling og vores tænkning og handlen inden for bestemte områder (Brinkmann & Tanggaard, 2010, 34). I forhold til feltet i nærværende speciale, kan interview og den efterfølgende analyse, opnå en forståelse af, hvorfor de unge piger valgte at stoppe til TeamGym.

Under interviewsamtalerne kan der gøres brug af forskellige typer af interviewspørgsmål for at gå i dybden med det, som bliver fortalt og få en yderligere detaljeret beskrivelse eller forklaring (Launsø et al., 2011, 144). Derfor er interviewmetoden meget velegnet som metode indenfor mit projektområde.

3.3 Analysestrategi

Giddens teori benyttes som teoretisk baggrund for analysen til at belyse problemfeltet. Der fokuseres på de tre interviews af pigerne i form af deres holdninger, meninger og forklaringer. Ud fra disse stræbes der efter, via Giddens teorier, at kunne forklare teenagepigernes handlingsmønstre. Opgaven afgrænses til udelukkende at belyse feltet ud fra Giddens teori som grundlag for analysen.

4. Teori

I det følgende afsnit beskrives den teoretiske referenceramme. Herunder argumenteres for valg af teori og der gives en kort præsentation af Anthony Giddens.

4.0 Valg af teori

I opgaven blev valget at benytte Anthony Giddens begreber som teoretisk ramme da det var overbevisende at nutidens teenagepiger som dyrker TeamGym i ynglingerækken er stærkt influeret af den senmoderne tids dynamiske kompleksitet.

Giddens udtrykker: "*Leg og fritidsaktiviteter, herunder sport, skal i en sociologisk tilgang ansues i sammenhæng med industrisamfundets karakteristika*" (Nielsen & Wagner, 2011, 68).

Giddens præsentation af det senmoderne samfund og hans beskrivelse om individualisering findes relevant i forhold til denne opgaves ønske om, at belyse teenagepiger og deres bevæggrunde til at stoppe til TeamGym i det senmoderne samfund.

I takt med at specialet begyndte at tage form, blev det klart, at særligt Giddens begreber som *refleksivitet, selvidentitet, ontologisk sikkerhed, utilsigtede konsekvenser og livsstil* ville give interessante perspektiver på store dele af empirien i analysen.

4.1 Anthony Giddens

Anthony Giddens (f. 1938) er britisk professor i sociologi og kendt for strukturationsteorien samt den senere teoretisering om globalisering og (sen)modernitetens indflydelse på det sociale og private liv. Strukturationsteorien udfolder han i værket *The Constitution of Society* fra 1984. Derudover har han skrevet hovedværket *Modernity and Self-identity – Self and Society in the Late Modern Age* fra 1991 (da. *Modernitet og selvidentitet*, 1996), hvormed han udfolder sin teori om selvidentitet, der vil være et centralt begreb i analysen.

I nærværende speciale er blevet benyttet bøger skrevet af Giddens for, at komme så tæt på Giddens egne fortolkninger. Derudover er tekster om Giddens teori, skrevet på dansk af blandt andet Lars Bo Kaspersen, også brugt i nærværende speciale.

I det følgende vil der blive redegjort for Giddens strukturationsteori og hans teori om det senmoderne samfund, samt en beskrivelse af relevante begreber for feltet i nærværende speciale, som hører under disse teorier.

4.1.1 Strukturteorien

"I hvor høj grad er det muligt for det enkelte menneske selv at skabe sit liv og rammerne herfor, og i hvor høj grad er vi allerede begrænset i udgangspunktet af det samfund, vi fødes ind i?" (Andersen & Kaspersen, 2007, 427).

Konflikten mellem det handlende individ og dets omgivende samfund betegner Giddens som dualismen mellem aktør og struktur¹. Gennem strukturteorien forsøger Giddens, at ophæve det traditionelle skel mellem aktør og struktur, idet han finder det fejlagtigt, at sociologien tager udgangspunkt i *enten* aktøren *eller* strukturen (Andersen & Kaspersen, 2007, 428). Ved ophævelse af dualismen, hævder Giddens, at forholdet mellem aktør og struktur i sit udgangspunkt må ses som en strukturdualitet (Andersen & Kaspersen, 2007, 428). Med strukturteorien sammentænker Giddens forholdet mellem aktøren og strukturen som gensidige uafhængig, hvormed han mener, at samfundsstrukturen både ses som midlet til og resultatet af aktørens handlinger (Nielsen & Wagner, 2011, 70; Andersen & Kaspersen, 2007, 428). Ifølge Giddens kan sociologien dermed begribe det moderne vestlige samfunds dynamiske kompleksiteter.

4.1.2 Social praksis

Giddens benævner struktureringsprocessen som en social praksis. En social praksis som værende det medierende begreb mellem handling og struktur (Andersen & Kaspersen, 2007, 428). Ved benyttelse af et system, eksempelvis en forening, vil man indgå i et allerede struktureret system, men man er samtidig med sit medlemskab med til at opretholde strukturen. Medlemmer i foreninger er derfor med til at skabe den struktur, som allerede eksisterer i en given forening samt med til, at give foreningerne deres eksistensgrundlag. Medlemmer i foreninger er med til at skabe det, der allerede eksisterer og foreningerne kunne ikke eksistere uden deres tilstedeværelse (Andersen & Kaspersen, 2007, 428). Den sociale praksis indeholder forskellige kernebegreber, blandt andet et agent-begreb, som beskriver aktørens handlinger.

¹ Giddens skelner mellem system og struktur som værende to forskellige samfundskarakterer. Social struktur er abstrakte mens et social system er et produkt af aktørens gentagende

4.1.3 Aktøren

Aktøren kan handle på to niveauer, det praktiske og det diskursive bevidsthedsniveau (Andersen & Kaspersen, 2007, 429).

Det praktiske bevidsthedsniveau omhandler den viden som aktøren ikke umiddelbart er bevidst omkring og derfor ikke kan gøre rede for. Giddens mener, at aktøren ledes af rutineprægede normative handlinger, som aktøren gentager og er med til at indramme størstedelen af aktørens dagligdag og liv (Andersen & Kaspersen, 2007, 429). En handling indenfor det praktiske bevidsthedsniveau sker uden aktøren egentlig er bevidst om årsagen til dette men gennem rutiner har opnået en tilstrækkelig stor viden til, at kunne udføre disse handlinger.

Det diskursive bevidsthedsniveau indebærer bevidst viden, hvormed aktøren kan give udtryk for og redegøre for sine handlinger. Systemer og strukturer er med til at påvirke måden vi handler og handlingen kan forklares på flere niveauer af aktøren. Udover at give aktøren muligheder for at forklare sig, så giver det også aktøren en mulighed for at ændre på sine handlingsmønstre (Andersen & Kaspersen, 2007, 429).

Det sidste niveau, *det ubevidste niveau*, beskrives senere under ontologisk sikkerhed.

Agentens handlinger, uanset om der handles diskursive eller udelukkende af praktisk bevidsthed, kan skabe *utilsigtede konsekvenser*.

4.1.4 Utilsigtet konsekvens

Giddens betragter ikke handlinger som enkeltstående fænomener. "*Handling må forstås som et "flow" af begivenheder, der gennemstrømmer tilværelsen i en uophørlig proces analogt med de tanke – og erkendelsesprocesser, der til stadighed løber gennem vores hoveder*" (Andersen & Kaspersen, 2007, 430). Handling ses som en strøm, en strukturationsproces, uden start og slutpunkt. Ifølge Giddens udføres alle handlinger med en bevidsthed og er formålsrettede og intentionelle. Dog er aktøren ikke bevidst om alle konsekvenserne af sine handlinger. Gentagne handlinger vil ofte have utilsigtede konsekvenser (Andersen & Kaspersen, 2007, 430). Netop fordi aktørens handlinger har utilsigtede konsekvenser, ændrer historiens forløb sig konstant og kommer til at udgøre grundlaget for fremtidige handlinger.

4.2 Det moderne samfund

I Giddens teori om "det moderne" bruger han ofte betegnelsen "senmoderne"². Giddens mener at den vestlige verden lever i følgerne af industrialiseringen og hævder, at det moderne samfund besidder en dynamisk karakter i forhold til de præmoderne samfundstyper. "*Det moderne samfund forandrer sig med en hastighed, dybde og intensitet, som er unik*" (Andersen & Kaspersen, 2007, 433). Giddens hævder i sin modernitetsanalyse, at blandt andet refleksivitet er med til at skabe dynamik i samfundet.

4.2.1 Refleksivitet

Refleksivitet er et alment træk ved menneskelige handlinger, men det er et særegent træk ved senmoderniteten. Giddens beskriver to former for refleksivitet, hvoraf den ene beskriver den menneskelige "refleksive handlingsregulering" som kontant foretages, når vi handler. Den anden har afgørende betydning for forandring af moderne systemer og sociale organiseringsformer. Refleksivitetsprocessen sker dermed både på et personligt plan og et institutionelt plan (Andersen & Kaspersen, 2007, 435).

Ved refleksivitet mener Giddens, at man i det senmoderne samfund oplever en større mulighed for at indsamle og anvende regelmæssige viden og informationer end tidligere. Dette medfører, at individet er bedre til at reflektere over sig selv og sine handlinger i stedet for at følge de traditioner og gøre det, som var blevet gjort i tidligere tiders samfund. Det er dog vigtigt at understrege, at den øgede refleksivitet ikke skal forveksles med, at vi er blevet bedre i stand til at "kontrollere" historien.

Den øgede mængde viden medfører samtidig, at individet bliver mere oplyst hvilket skaber tvivl og usikkerhed. En tvivl og usikkerhed som skabes idet individet ikke kan være sikker på om den oplyste viden indebærer vished og sandhed. Dette medfører en ny opfattelse af risici i det moderne samfund (Andersen & Kaspersen, 2007, 435).

4.3 Ontologisk sikkerhed – tillid og tvivl

Giddens inddeler den individuelle personlighed i tre niveauer, hvoraf to er skrevet i forbindelse med aktøren, et *praktisk* og et *diskursivt* niveau. Det tredje niveau er et ubevidst niveau, der ifølge Giddens betegnes det *ontologiske* niveau (Nielsen & Wagner, 2011, 72). Fundamentet for den ontologiske sikkerhed udvikles når der skabes tillid mellem spædbarn og forældre og giver individet sin generelle tryghed og tillid til verden. Tilliden, der skabes,

² I Giddens' modernitetsanalyse benyttes begreberne "det præmoderne" og "senmoderne" samfund.

kan betragtes som en form for beskyttelsesværn eller vaccine, der forhindrer farer og trusler, og som gør det muligt at klare de mange valgmuligheder i livet og interagere med de abstrakte systemer (Andersen & Kaspersen, 2007, 436). Positive rutiner, der udføres gennem den praktiske bevidsthed, forstærker den ontologiske sikkerhed.

Hos Giddens er ontologisk sikkerhed tæt forbundet med tillid som gør individet i stand til at træffe mange nye valg, der hele tiden dukker op i det senmoderne samfund.

De mange valgmuligheder skaber usikkerhed hos individet. Derfor er tillid til personer og systemer afgørende for, hvilke valg individet tager (Andersen & Kaspersen, 2007, 436). Tillidsbegrebet er vigtigt for Giddens, da tillidsrelationer er afgørende for et individs udvikling og handlemuligheder. I hverdagen er vi nødsaget til at skabe tillid til de abstrakte systemer og fremmede personer, da det giver individet tryghed og tillid. Det kan dog ikke erstatte den gensidighed, som personlige relationer tilbyder. Med tillidsbegrebet skabes en ny form for psykisk sårbarhed hos individet.

De mange valgmuligheder, som mennesker kontant stilles overfor influerer på selvet og udviklingen af dets identitet. Ifølge Giddens eksisterede individet ikke, i en vis henseende i traditionelle kulturer. *"Først med udviklingen af det moderne samfund og i særdeleshed den differentierede arbejdsdeling kom det enkelte individ i søgelyset"* (Giddens, 1996, 93).

4.3.1 Selvet og selvidentitet

I det præmoderne samfund betød blandt andet slægtskab, køn og social status, at identiteten næsten var fastlagt fra fødslen (Giddens, 1996, 93). Reelle individuelle valgmuligheder var derfor begrænsede, idet man ofte fulgte eksempelvis "i sine forældres fodspor". Dermed var det relativt let at opretholde den ontologiske sikkerhed, idet identiteten blev forelagt individet uden store krav om, eller mulighed for, refleksivitet (Giddens, 1996, 94). Med det senmoderne samfund skete der radikale ændringer i form af tillidsrelationer, risikoopfattelse og dermed ontologiske sikkerhedssystemer som fik konsekvenser for vores identitet (Andersen & Kaspersen, 2007, 436). Tvivl, usikkerhed og de mange valg, der følger med det senmoderne samfund, påvirker selvet og identitetens udvikling, hvor det førhen har været præget af traditioner (Andersen & Kaspersen, 2007, 436). Giddens mener dog ikke, at det medfører egoisme, men i stedet muliggør nye former for social interaktion (Kaspersen, 2001, 139).

Udviklingen fra det præmoderne samfund har, ifølge Giddens, medført: *"at den diskursive og refleksive tilgang til handling er blevet mere udbredt og påkrævet i det senmoderne vestlige*

samfund på grund af dets konstante produktion af ny viden og øget frisættelse af individets fra traditionelle kulturelle normer og forventninger” (Nielsen & Wagner, 2011, 72). Derfor skal individet være velovervejende omkring sine valg hvormed individet skal være i stand til, at kunne forklare og forstå de valg, der træffes. Selvet betragtes som et refleksivt projekt hvor individets skabelse af sociale, såvel som personlige identitet, i langt højere grad bliver til et individuelt og selvstændigt projekt og ansvar (Nielsen & Wagner, 2011, 94).

En vigtig del af selvet som refleksivt projekt i det senmoderne samfund er begrebet selvidentitet. Giddens mener: *”Vi er, hvad vi gør os selv til”* (Andersen & Kaspersen, 2007, 436). Gennem en reflektiv tolkning af en personlig fortid og baggrund, skabes selvidentiteten reflektiv. Dette sker også i takt med de valg individet vælger, blandt de mange muligheder og tilbud fra nutiden og fremtiden (Nielsen & Wagner, 2011, 76). Valg og beslutningerne er derfor vigtige for individets tilværelse og opretholdelse af selvidentiteten.

Selvidentitet, og dermed også selvet, former en udviklingsbane fra fortid til foregrebet fremtid. Individet vurderer sin fortid i lyset af, hvad der kan forventes af fremtiden, i takt med selvets kognitiv bevidsthed om de forskellige faser i et livsforløb.

4.3.2 Livsstil og livsplaner

Individet konfronteres med mange valgmuligheder i løbet af hverdagen som følge af det senmoderne individs individualiserings – og selvidentitetsproces. Valgmuligheder som individet er tvunget til at vælge imellem. *”Vi har ikke andet valg end at vælge”* siger Giddens (Giddens, 1996, 100). En typisk strategi for de forskellige modtræk og tendenser i det senmoderne samfund, er den individuelle adaptation af en bestemt livsstil. (Nielsen & Wagner, 2011, 76). Ifølge Giddens vil individets livsstil være påvirket af selvidentitetens kerne, dens skabelse og genskabelse, i takt med, at afstanden til det traditionelle samfund forøges (Giddens, 1996, 101).

Livsstil defineres som et: *”integreret sæt af praksisser, der følges af individet”* (Giddens, 1996, 100). På baggrund af de mange valg, som individet foretager i løbet af livet, præges individets livsstil af rutiner i hverdagen. Eksempelvis kan sportsaktiviteter være en rutine for individet hvormed denne aktivitet naturligt vil indgå som en del af hverdagen. Rutiner der følges er, ifølge Giddens: *”refleksivt åbne for forandring i lyset af selvidentitetens mobile karakter”* (Giddens, 1996, 101). De valg individet træffer, drejer sig ikke alene om, hvordan man handler, men også hvem man vil være. Giddens mener dog, at selvom der er tale om: *”...mangfoldighed af valg, betyder det ikke, at alle valg er åbne for alle eller at personerne*

træffer alle beslutninger i fuld erkendelse af rækken af mulige alternativer” (Giddens, 1996, 101).

Livsstilsmulighederne er mange i det senmoderne samfund. *”Valget af livsstil stiller nogle bestemte vaner og orienteringer til rådighed for individet og skaber dermed den tilstræbte enhed og sammenhæng i dets liv”* beskriver Giddens (Nielsen & Wagner, 2011, 77). Mangfoldigheden af livsstilsmuligheder gør, at den strategiske livsplanlægning bliver en vigtig del af den refleksive konstruktion af selvidentiteten (Nielsen & Wagner, 2011, 77). Det er vigtigt for selvets refleksivitet, at der foretages en livsplanlægning af individet, idet det er et middel til, at forberede et forløb af fremtidige handlinger, der skal foretages med udgangspunkt i selvidentiteten (Giddens, 1996, 104). Ifølge Giddens, er livsstilmønstre derfor grundlæggende for selvidentiteten.

I valget af livsstil, vil individet være påvirket af forskellige områder. Giddens mener, at blandt andet gruppepres, rollemodellers synlighed og socioøkonomiske omstændigheder, vil have en indflydelse i valget af livsstil (Giddens, 1996, 102). En livsstil er typisk knyttet til og et udtryk for et specielt handlingsmiljø. Derfor drejer valget af livsstil sig ofte om de beslutninger der foretages af individet for, at blive en del af bestemte miljøer. Disse valg tages på bekostning af andre mulige alternativer.

Individets nuværende livsstil vil altid have en indflydelse på valgmulighederne da det ikke er muligt at nulstille individet. Derfor vil fortiden altid have en påvirkning på individet når der skal træffes et valg i fremtiden (Giddens, 1996, 106).

5. Analyse

I dette afsnit vil opgavens empiri blive analyseret ud fra valgte begreber indenfor Giddens teori om det individualiserede og senmoderne samfund. Formålet med analysen er, at undersøge hvilke overvejelser der gør sig gældende ved pigernes valg om at stoppe til TeamGym. Citater fra interviews vil indgå i analysen med reference til bilag.

Eksempelvis (Z 1).

5.0 TeamGym som social praksis

Pigerne indgår i forskellige struktureringsprocesser, såsom dyrkelsen af TeamGym i en forening. Pigerne agerer som aktører i de sociale praksisser og benytter sig af systemerne (TeamGym-holdet og foreningen) og den struktur de indeholder, hvormed pigerne deltager i reproduceringen af denne (Andersen & Kaspersen, 2007, 427).

Pigerne bliver mødt med regler og et strengt program i systemet, hvilket Z påpeger:

(...) man har været vant til, at det bare har været skemalagt det hele (Z 65).

Dette kan have konsekvenser i forhold til deres handlinger, eksempelvis valget om at stoppe til TeamGym.

Generelt oplever foreningerne i Danmark, at de unge vælger de såkaldte organiserede fritidsaktiviteter fra, herunder TeamGym, og særligt ses et markant frafald af unge i ynglingerækken i TeamGym (Bilag 8; bilag 16; bilag 17).

Følgende afsnit beskriver hvorvidt den ontologiske sikkerhed og TeamGym som struktureringsproces har haft indflydelse på pigernes frafald i sporten.

5.1 Ontologisk sikkerhed

5.1.1 Forældre og barn

I teenageårene bliver adskillelsen mellem forældre og barn forøget. De unge selvstændiggør sig og løsrivelsesprocessen fra forældrene sker i takt med, at de arbejder på deres identitet (Grube & Østergaard, 2010, 9). Forældrene er ikke længere et naturligt referencepunkt og tovholder på tilværelsen, men tages med i beslutninger når de unge har behov for deres hjælp. Dermed fremstår forældrene, ifølge Giddens, som et sikkerhedsnet for de unge og giver de unge en generel tryghed og tillid til verden (Andersen & Kaspersen, 2007, 436).

Den tidligere TeamGym-gymnast X ytrer følgende om vigtigheden af, at have sine forældre med til konkurrencer og opvisninger:

X: *(...) det har været meget vigtigt, at mine forældre har været med fordi, at jeg har altid synes, at det var synd for dem hvor forældrene ikke var med til konkurrencerne. Hvor vigtigt det er, det er også fordi, at jeg altid har, til konkurrencerne, været meget nervøs så det har altid været vigtigt, at jeg har haft min mor med (X 51).*

Interviewer: *Så du kunne støtte dig til hende eller?*

X: *Ja, lige præcis ja, selvom man jo sagtens kunne støtte sig til sine holdkammerater eller sine trænere, men det er bare noget andet når det er ens mor der lige sidder der, og sådan har det faktisk været lige indtil jeg stoppede nærmest fordi, at jeg bliver så nervøs til de der konkurrencer (X 52).*

Trods børnenes ønske om, at løsrive sig fra forældrene og være selvstændige individer, var det især vigtig for X, at hendes forældre støttede hende mens hun var TeamGym-gymnast. Forældres indflydelse i et børns liv kan derfor stadig være betydningsfuld. Dette skyldes blandt andet, at det er forældrene som børnene har den største tillid til, idet de repræsenterer et stærkt ontologisk sikkerhedssystem, hvilket er opstået, ifølge Giddens, gennem positive oplevelser i barndommen (Andersen & Kaspersen, 2007, 436). Forældre udgør en tryghed, hvilket man som barn kan søge, når der er behov for det. I en konkurrencesituation, hvor der kan opstå en nervøsitet og usikkerhed er forældrenes tilstedeværelse vigtig, som X beskriver det (X 51 & 52), eftersom de kan bidrage med den støtte og tillid, som er nødvendig for, at gymnasten kan håndtere den opståede situation. Men barnets tillid til forældrene kan også betyde, at forældrene kan have en for stor indflydelse på barnets tarv. Tidligere TeamGym-gymnast Z giver et eksempel på dette, idet hun forklarer at inddrage forældrene i beslutningen om at stoppe til TeamGym:

Altså jeg havde selvfølgelig snakket med min søster og min mor og far om det men ja, det var min eget valg. Så blev jeg måske også lidt bekræftet i, at fordi jeg var måske lidt bange for, at give slip på det fordi, at det havde fyldt så meget, alle de veninder jeg gav slip på og sådan nogle ting. Og der kan det da godt være, at mine forældre måske har skubbet lidt i retningen af, at jeg skulle stoppe fordi, at de godt har kunne mærke på mig, at jeg ikke har haft det godt med at tage til træning og sådan noget. Men det er ikke fordi at de har sagt at du skal stoppe og sådan noget, så på den måde der har

jeg selv taget beslutningen om det (Z 58).

Forældres holdninger kan påvirke barnet både positivt og negativt, idet barnet stoler og lytter til sine forældre hvormed dette kan påvirke barnets beslutninger trods det ikke er forældrenes hensigt. Z oplevede at hendes forældre skubbede lidt på i forhold til at stoppe til TeamGym da de ikke længere følte, at det var positivt for Z at dyrke denne form for gymnastik. Y oplevede også hvorledes hendes mor på den ene side støttede Y i TeamGym men også pressede hende, idet hun beskriver:

(...) de har altid været der for mig, specielt min mor. I hvert fald med gymnastikken der var det min mor. Ved fodbold, det var min fars side, men altså min mor hun har virkelig presse mig til tider, ikke på den der, du ved dancemum-agtige måde, men mere sådan ligesom for, at få mig op igen og få mig til, at lære tingene i stedet for, at sætte mig ned og sige, at jeg kan ikke. Så har hun været der til at sige, at nu rejser du dig op og så bliver du ved med at prøve for ellers lærer du det bare aldrig og så er det din egen skyld. Så på den måde der har hun virkelig været tough-love agtig ik, men det synes jeg også har hjulpet (Y 27).

Selvom moderen havde de bedste intentioner med at hjælpe og presse Y, så skal forældre være meget opmærksomme på, hvilke ord og signaler de sender til deres børn. Dette skyldes, ifølge Giddens, at forældre typisk har en stor påvirkning på barnet grundet den ontologiske sikkerhed. Omvendt kan forældres inddragelse også have en positiv effekt i barnets udvikling i en sportsgren hvormed Y giver et eksempel:

(...) jeg kan også huske, at jeg kunne ikke finde ud af, at ligge i vandret, det kunne jeg heller ikke finde ud af. Så der brugte vi stuebordet til, at jeg skulle ligge mig op på det og ligesom prøve, at finde balancen der og så til sidst så fik jeg så lært det. Min mor hun er altid været skidegod til at komme med de der virkelig underlige ideer til hvordan jeg skulle lære det og det har altid hjulpet (Y 14).

Forældrenes engagement i deres børns sportsgrene har, ifølge Center for Ungdomsstudier, en positiv effekt og betyder at børns udvikling går meget hurtigere og dermed bliver de dygtigere til deres respektive sport (Nielsen, 2014, 30).

5.1.2 Valg

Der skal foretages mange valg i teenagealderen og valgmulighederne er mange. Ifølge Giddens kan individet "frit" vælge i det senmoderne samfund, men det er dog et krav, at vi vælger, hvilket godt kan være svært for mange unge (Giddens, 1996, 100). Et af pigernes mange valg har været, hvorvidt de skulle stoppe til TeamGym. W påpeger om beslutningen:

Det var en stor beslutning sådan, at træffe det valg (W 112).

Et valg som også opleves svært for Z, hvilket tidligere er fremhævet ved et citat. Også X og Y synes at det var et svært valg at stoppe og Y fremhæver:

(...) det var så svært for mig at stoppe fordi, at gymnastikken altid har været en del af mig (Y 56).

Med teknologiens udvikling bliver individet konstant informeret og oplyst, hvilket skaber tvivl og usikkerhed og kan have indflydelse på de unges valg omkring organiseret idræt. En tvivl og usikkerhed, hvor forældrene kan have en afgørende rolle i de unges valg og fravalg. Trods det individualiserede samfund og de unges løsrivelsesproces fra forældrene så var pigerne enige om, at inddrage forældrene i beslutningsprocessen om, at stoppe til TeamGym. Et valg der dog i sidste ende blev foretaget af pigerne selv.

5.1.3 Tilknytning til foreningen

Pigerne har gået til TeamGym mellem 6-9 år. Z har gået 6 år og Y, X og W har gået 8-9 år. W fortæller følgende om sin tidligere forening:

(...) primært det der med at man havde altid gået i den gamle klub på grund af fællesskabet og fordi at det var så hyggeligt at være der. Og det var jo ligesom også et sted, at når man så kom ned i hallen så følte man sådan at så var der bare de der vante roller man var vant til. Så jeg tror måske også lidt det der med at så skulle jeg i hvert fald tage et stort skridt og prøve noget nyt. (...) Ja, og det blev jo også sådan, at når man har gået der i så mange år, så kender man jo alle sammen sådan, ej okay, det lyder lidt poetisk, men sådan et ekstra hjem agtigt (W 110; 131).

Denne tilknytning til foreningen opleves også af X og Z, hvor Z beskriver:

(...) man føler, at man ligesom er en del af noget, at man hører til et sted, at man altid har et eller andet sted at gå hen, hvis man har haft en dårlig dag. Altså det er måske et eller andet sted en tryghed man har i, at være en del af noget større (Z 75).

Pigerne var medlemmer af deres respektive foreninger igennem hele deres karriere som TeamGym-gymnaster. Set i forhold til Giddens strukturationsteori, er der blevet skabt en tillid

til den sociale praksis og strukturen i foreningen (Andersen & Kaspersen, 2007, 428). Denne tryghed og tilknytning til foreningen, som pigerne opnåede, kan også have været med til at gøre beslutningen om, at forlade TeamGym endnu svære.

Tværtimod føler Y ikke den store tilknytning til Gadstrup gymnastik forening, hvor hun dyrkede TeamGym. Y forklarer om forholdet til TeamGym-holdet:

(...) jeg kommer fra ?? af, de fleste andre kommer fra ?? området på det hold der og jeg synes aldrig rigtig, at jeg har været en del af holdet kan man sige fordi, at jeg aldrig så dem udenfor gymnastikken (Y 8).

Grundet geografiske afstande fik Y aldrig en tilknytning til holdet eller én gruppe af individer dengang. Derudover oplevede hun store udskiftninger af individerne på holdene i forbindelse med frafald og oprykning fra junior til ynglinge. Ys manglende tilknytning har medført, at der ikke er blevet skabt en tillid og tilknytning til individerne eller foreningen.

Y påpeger, til forskel fra de andre piger, at hendes forældre heller ikke var involveret i foreningen:

(...) de har heller aldrig rigtig været involveret i foreningen på den måde, hvor nogle af de andre piger fra holdet, deres mødre og fædre, de har været meget aktiv der og trænerne kendte dem også rigtig godt og alle i foreningen kendte dem og vidste, hvem de var. Jeg tror måske også lidt, at det er derfor, at jeg ikke føler, at jeg har været en del-af-det-agtig fordi mine forældre ikke har været gymnaster selv. Det var der mange af de andres pigers forældre, der har været (Y 28).

Ifølge Giddens har Y skabt en tillid til sine forældre igennem barndommens positive rutiner og forældrenes manglende tillid og tilknytning til foreningen har i dette tilfælde haft en påvirkning på deres barn således, at hun ikke har følt en tilknytning til foreningen.

Forældres engagement i foreningen har i dette tilfælde haft en negativ effekt på Ys tilknytning til foreningen. Men Y er ikke den eneste der oplever, at forældrene ikke er involveret i deres "gymnastik-projekt", hvilket dokumenteres i rapporten *Når børn og unge fravælger gymnastik* (Nielsen, 2014, 30). Det er vigtigt, at forældrene forstår konceptet og bakker op om idrætten overfor deres børn for at mindske et muligt frafald.

5.1.4 Jobbet som træner

Ys manglende tilknytning til foreningen kan også være begrundelse for, at hun er den eneste af de fire piger, som ikke har haft et trænerjob i foreningen efter bruddet med sporten.

En af de tidligere TeamGym-gymnaster, X, fortæller hvorledes hun valgte at blive instruktør efter hun stoppede til TeamGym:

(...) jeg er træner nu fordi, at så er man stadig en lille smule inde i det selvom det ikke er så meget, men så er man stadig der oppe (X 15).

Træner jobbet betyder rigtig meget for X hvilket hun påpeger i forbindelse med sociale faktorer og en fortsat tilknytning til TeamGym:

(...) at man stadig er en del af et hold selvom det er mig der træneren. Så selvom man ses, så har man noget socialt, det gør i hvert fald meget synes jeg, at man stadig kan være her op i hallen og se de andre, selvom jeg ikke snakker med dem, så siger man stadig hej og er stadig med ude til konkurrencerne og så kan man stadig være en del af TeamGym (X 65).

Z deler den samme oplevelse om sit job som træner, idet hun opnår følelsen af, ikke at være "helt uden for gymnastikverdenen" (Z 76).

Gennem deres job som træner oplever de stadig at være en del af foreningen og TeamGym, idet de gennem årene har opbygget en tillid til den sociale praksis. Det er vigtigt for pigerne stadig at blive identificeret med TeamGym og vise, at de forsat er en del af den gymnastikarena, som de har tilbragt mange år af deres liv med. På denne måde opretholder de en ontologisk sikkerhed, da tilknytningen til TeamGym forbinder dem med noget genkendeligt og trygt, idet de er opvokset med sporten og det derfor har været en grundlæggende byggeklods i deres eksistens og identitet (Andersen & Kaspersen, 2007, 436).

Pigerne er generelt meget refleksive under interviewene og W reflekterer over sit job som underviser og fortæller:

Jeg får jo lidt af det igen når jeg så er træner dernede ikke også, men så er der lige pludselig alt muligt ansvar man skal have (W 132).

Ved at reflektere over sit nuværende projekt med TeamGym i forhold til tidligere idrætspræstationer, formålet med sporten og fremtidige præstationer som underviser, forholder W sig til sin fortid, nutid og fremtid. Refleksive valg der dermed er med til at skabe hendes historie og identitet.

5.1.5 Livsstil

Selvom det kun er Y, der ikke har et trænerjob i TeamGym efter endt karriere, så er pigerne enige om, at jobbet som træner er noget helt andet end da de selv dyrkede TeamGym. Z udtrykker reflektivt sine følelser om og efter fravalget af TeamGym:

(...) Jeg havde måske ikke rigtig tænkt over hvor stort et tomrum det ville blive egentlig. Jeg tænkte måske mere over hvilken tid det ville give mig og altså du ved, hvor meget overskud jeg ville få på en eller anden måde ikke. Selvom jeg er startet til nogle andre ting, så er jeg blevet ret sådan overvældet over hvor stort et tomrum det er. Nogen gange så bliver jeg da også lidt rastløs fordi, at jeg har været vant til at lave noget til tiden og har haft ting jeg skulle lave hver aften. Så på den måde så tror jeg ikke at jeg havde helt tænkt det igennem hvor meget det egentlig fyldte. Men det er jo også svært før man sådan, helt oplever det (Z 64).

Jobbet som træner kan udfylde en del af det tomrum, som pigerne oplever, men langt fra udfylde det helt. TeamGym har ikke længere den samme indflydelse i deres liv, som dengang de selv dyrkede sporten. Heraf kan det udledes, at sport, i dette tilfælde TeamGym, har været, og i et vist omfang stadig er et projekt for deres identitetsskabelse. Gennem refleksive valg skaber individet sin historie og tager ansvar for at forme sit eget liv, hvilket pigerne gjorde ved fravalget af TeamGym (Østergaard, 2013, 7).

Ifølge Giddens træffer individet valg ud fra, hvem de vil være og selvidentiteten afspejles i individets valg af livsstil. Z påpeger den ændrede livsstil:

(...) på en eller anden måde bliver man ret rastløs og ikke ved hvad man skal lave så fordi, at man har været vant til, at det bare har været skemalagt det hele. Fordi at så skulle man bare noget lige efter skole og sådan nogen ting ikke (Z 65)

Ligesom Z, påpeger X at det var svært, at leve uden TeamGym i starten:

(...) det synes jeg var svært i starten, at jeg ikke havde noget jeg skulle til hver uge men, at man nu skulle udfylde det med noget andet (X 101).

TeamGym har været en del af deres livsstil med faste rutiner i form af træninger i hverdagen. Når pigerne stopper til TeamGym, betyder det også en ændret livsstil og et brud i den ontologiske sikkerhed, som kan være svært, at forholde sig til. Dette skyldes, at pigerne nu skal til at forholde sig til den rolle når de skifter fra, at være gymnast til instruktør i en forening.

Ved at være knyttet til foreningen grundet deres trænerjob i TeamGym, opretholder de en lignende livsstil med de rutiner, som de har været vant til. Dette skaber en tryghed og bibeholdelse af pigernes selvidentitet. Pigernes nye rolle i foreningen med øget ansvar har også en indflydelse på deres selvidentitet. De indgår et fællesskab med foreningens andre instruktører og bestyrelse og fremstår blandt andet som rollemodeller for deres gymnaster. Pigerne opnår dermed andre egenskaber end da de var gymnaster i foreningen.

Under interviewene med pigerne blev det hurtigt klart, at der var flere forklaringer til deres frafald i TeamGym og, at forklaringerne var meget forskellige blandt pigerne. I følgende afsnit vil pigernes forklaring på deres frafald blive analyseret.

5.2 Det senmoderne samfund

5.2.1 Tidsaspektet i et individualiseret samfund

Overgangen til en ungdomsuddannelse med stigende lektiemængde, erhvervsarbejde, der opleves som en grundlæggende forudsætning for at indgå i det sociale liv på uddannelsesstederne, nye sociale relationer mm. gør, at nogle unge oplever, at de ikke længere har tid til kontinuerlig dyrkelse af en sportsgren (Pilgaard, 2009, 307 og Grube & Østergaard, 2010, 69).

Z fortæller om hendes tanker i forbindelse med, at starte i gymnasiet:

(...) jeg har haft lidt en frygt for at nu skulle jeg starte i gymnasiet og sådan nogle ting og det så vil blive for meget (Z 24).

Denne bekymring er hun ikke alene om at have, idet W fortæller:

Jeg havde heller aldrig prøvet at gå i gymnasiet, så jeg tænkte, at det blev hårdt og om man havde tid til det hele (W 102).

TeamGym er tidskrævende og med træning tre-fire gange om ugen i fritiden, kan starten på en ungdomsuddannelse med blandt andet flere timer på skemaet, øget lektiemængde og et nyt socialt liv, være med til at nogle unge fravælger sin sportsgren. Y mærkede tydeligt den store forskel på folkeskolen og gymnasiet idet hun fortæller

(...) det havde været et problem at skulle nå det hele, men i folkeskolen der var det ikke noget problem (Y 29).

At kombinere studielivet i gymnasiet med en TeamGym karriere ville ikke have været tidsmæssigt muligt ifølge Y.

Alligevel bliver tidsaspektet ikke den afgørende faktor for pigernes valg om at stoppe til TeamGym, hvilket Luise påpeger:

Jeg ville have ofret tiden, hvis jeg sådan der stadig brændte for det. Så jeg tror primært mere, at det var fordi, at jeg sådan der ikke brændte så meget for det (W 30).

Tidsperspektivet bliver sjældent den reelle forklaring på, at man dropper sin sportsgren (Østergaard, 2013, 34). Tidsaspektet hos pigerne bliver en reflekterende faktor, hvilket ifølge Giddens er muligt at italesætte (Andersen & Kaspersen, 2007, 435). Giddens mener, at i takt med at pigerne bliver mere selvstændige og refleksive i løbet af teenageårene, er det naturligt, at pigerne stiller spørgsmålstejn ved blandt andet deres valg af sport og dyrkelsen af denne. Ved pigernes refleksioner bliver tiden til veninder, arrangementer, lektier og fritidsjob nogle af de faktorer som indgår i deres overvejelser ved fravalget af TeamGym. Faktorer som ofte har en indflydelse når unge skal prioritere og fravælge fritidsaktiviteter, ifølge tidligere frafaldsundersøgelser og faktorer som også er tilfældet for pigerne i nærværende speciale (Nielsen, 2014, 11).

5.2.2 Prioritering i fritidsaktiviteterne

Med teenagealderen følger en øget mængde fritidsaktiviteter (Østergaard, 2013, 27).

X fortæller hvorledes TeamGym fik en mindre betydning med alderen:

Det blev lidt mere en ting, der var ved siden af, end det havde været tidligere, hvor det allervigtigste for mig har været gymnastikken (X 35).

Gymnastikkens prioritering bliver vurderet i forhold til andre interesser, der opstår med teenageårene og den mindre prioritering hos pigerne kan til sidst resultere i et fravalg af TeamGym. Z fortæller om TeamGyms betydning med alderen og nye interesser:

(...) man bruger jo sindssyg meget tid på det, og det er måske også, der er bare nogle andre ting som jeg også hellere vil. Så går jeg til guitar nu ik, og det havde jeg ikke tid til før og det har jeg ville i rigtig lang tid, men har prioriteret gymnastikken i stedet for. Så nu, der er nogle ting jeg har fået mere tid til nu hvor, at jeg ikke går til TeamGym. Og ja, det er måske bare fordi at jeg har fået lidt flere interesser end jeg havde før, så ja, det har da haft indflydelse fordi jeg har følt at der har været nogle ting jeg ikke har kunne gøre da jeg gik til TeamGym (Z 24).

Ønsket om at bruge mere tid på venner, kæreste, job, skole, mm. er en generel begrundelse for unges fravalg af organiseret sport (Nielsen, 2014, 11; Østergaard, 2013, 14).

Blandt pigerne, var Z meget bevidst omkring dette, for da gymnastikken var valgt fra blev der tid til andre fritidsaktiviteter som havde været nedprioriteret grundet TeamGym.

Pigerne har også en alder, hvor drenge bliver interessante. Y fortæller i den forbindelse:

Jeg har en også kæreste og ham ser jeg også stort set hver dag (Y 46).

Både Y og X har en kæreste, som de også gerne vil prioritere tid sammen med. En faktor som var med i refleksionerne omkring deres dyrkelse af TeamGym og en faktor som var med til, at påvirke beslutningen om at fravælge TeamGym.

Samtidig bliver penge en vigtig faktor for de unge, da det har indflydelse på deltagelsen i nogle sociale aktiviteter med vennerne. Derfor er et arbejde hos de fleste unge en social praksis, som bliver prioriteret højt og kan ligeledes være en forklaring på fravælgelsen af idrætsaktiviteter. Både Z og W ville rigtig gerne have et fritidsarbejde da de dyrkede TeamGym, men Z tror ikke, at en hverdag med TeamGym og et fritidsarbejde ville kunne hænge sammen:

(...) tid til, at have et fritidsjob ud over. Nu arbejder jeg der så ikke mere, men jeg arbejdede i ?? for lidt siden og det tror jeg ikke, at jeg ville have haft overskud til hvis, fordi der havde jeg også vagter lige efter skole til kl. 18 måske, også ville jeg skulle direkte til træning ik. Det tror jeg bare, ja, jeg er bare et menneske der ligesom godt kan lide, at lige have lidt pause inden man skal videre (Z 78).

Vigtigheden af et arbejde fik stor betydning for Z med teenagealderen således, at hun fik en indkomst, der blandt andet gjorde hende i stand til, at indgå i det sociale liv på gymnasiet.

5.2.3 Det sociale aspekt

Venner er et centralt omdrejningspunkt i de fleste unges liv og de har derfor en stor indflydelse på om de unge vælger idræt til eller fra (Østergaard, 2010, 38; Pilgaard, 2009, 321). De sociale relationer havde stor betydning for Z, X og W og for dem var det med til at påvirke lysten til at dyrke TeamGym. Z fortæller om vigtigheden af det sociale da hun dyrkede TeamGym:

Altså det har haft rimelig stor betydning i hvert fald, altså især med veninder og sådan nogle ting, fordi jeg har haft alle mine veninder der da jeg gik i folkeskolen (...) det har også betydet rigtig meget fordi, at det er noget af det, jeg har gået mest op i sammen med mine veninder (Z 10).

Z fortæller også om sammenholdet på TeamGym-holdet:

(...) så har der været et sindssygt godt sammenhold og vi har da haft en fælles sådan passion for at lave gymnastik og har fjollet samtidig med, at vi har lavet noget seriøst til træning og sådan nogle ting. Så jeg har altid sådan. Jeg har altid glædet mig til, at komme derved fordi veninderne var der og sådan nogle ting (Z 9).

Den samme følelse havde X, men for hende var det altafgørende dengang, at det sociale på holdet fungerede og hun fortæller:

(...) for mig er det sociale lige så vigtigt som at jeg får dyrke motion og hvis der ikke er det sociale så kunne jeg godt finde på at gøre det, så kunne jeg godt finde en anden måde at være social på og en anden måde at dyrke motion på (X 16).

Aktiviteten tiltrækker men relationer fastholder. Flere undersøgelser viser, at de sociale relationer på et hold er altafgørende for, at de fleste unge bliver ved med at dyrke deres respektive sportsgren når de bliver teenagere (Nielsen, 2014, 12).

X fortæller hvordan fællesskabet smuldrede på holdet dengang:

(...) fordi hele det der sociale hold det gik lidt i opløsning så var der nogen der valgte, at flytte til andre klubber og flere der skulle på efterskole og så var der bare nogen der stoppede (X 16).

Uden den sociale relation på holdet følte X ikke, at det var sjovt at dyrke TeamGym hvormed hun valgte at stoppe.

Fællesskabet på et hold kan være en motivator for holdsports-udøvere og deres fastblivelse indenfor en given sportsgren, så når fællesskaberne smuldrer, er der en stor risiko for, at de unge stopper (Nielsen, 2014, 34). Ikke fordi at de unge mister lysten til TeamGym, men fordi den fælles historie forsvinder.

W oplevede også, at holdet gik i opløsning hvilket satte nogle tanker i gang hos hende som hun fortæller:

(...) man tænkte i hvert fald lidt over, skulle jeg også stoppe eller er det også bare nu, at man ikke skal gå til det mere (W 57).

Når veninderne falder fra, begynder individet også selv at reflektere over sin tilstedeværelse på holdet og dyrkelse af TeamGym. I Ws tilfælde resulterede opløsningen af holdet, at hun valgte at stoppe til TeamGym, idet hun ikke ønskede at flytte klub som var alternativet.

W påpeger hendes relationer gennem sin TeamGym-karriere:

(...) der var 5-6 piger, jeg gik sammen med hele tiden, hvor vi rykkede rundt sammen (W 9).

Starter man som ung idrætsudøver, vil man ofte have dyrket sin idræt gennem en årrække sammen med de samme mennesker (Østergaard, 2013, 15). Indenfor TeamGym følges mange af de samme piger op gennem rækkerne, hvis man har samme niveau og alder. Dette er de fleste foreninger bevidste om, i og med at nye hold indenfor micro- og minirækken, hvor TeamGym gymnaster typisk starter deres karriere, oprettes i forhold til årgang/alder. På denne måde sikrer foreningen et forhåbentlig socialt sammenhold og individer, der kan følges langt i deres karriere og dermed undgå at oprykning, hold- eller klub skifte skal være grunden til et frafald med sporten.

Z fortæller om sin oplevelse med at rykke op fra juniorgymnast til ynglingeholdet:

(...) så har jeg egentlig stort set fulgtes med nogenlunde de samme mennesker hele vejen. Så det er måske også et kæmpe spring, så lige pludselig at gå fra alle dem, man altid har gået sammen med i mange år og så komme op til at helt nyt hold, hvor folk er ældre end en selv (Z 22).

Oprykningen til ynglingeholdet, hvor aldersspændet var stort, resulterede i, at Z ikke længere oplevede den samme tilknytning til holdet. Alligevel beskriver Z ikke det sociale, som den afgørende faktor for hendes frafald i TeamGym. Zs frafald beskrives senere i afsnittet om "konkurrencesport og pres".

X og W oplevede begge, at holdet gik i opløsning således, at der til sidst ikke længere var noget hold at gå på eller socialt tilbage i klubben. De stod derfor overfor valget om, at skifte klub eller stoppe til TeamGym. Et klubsifte ville medføre, at de kom væk fra de trygge omgivelser hvormed den historie som man havde været med til at opbygge gennem flere år, ville forsvinde og en helt ny skulle skabes. *"Trivsel og tryghed synes altafgørende for at fastholde gymnaster i sporten"* mener Center for Ungdomsstudier (Nielsen, 2014, 24).

Idet Z, W og X har gået med de samme holdkammerater igennem flere år, har venskaberne skabt en tryghed for dem. De kender dem, de ved, hvilke egenskaber de besidder. Pigernes identitet som gymnaster skabes i relation til fællesskabet. Det kan derfor virke overvældende og utrygt, at skulle skabe nye relationer i en ny forening eller med nye gymnaster på holdet. Dette havde hverken W eller X havde lysten til.

X fortæller om vigtigheden af at dyrke TeamGym:

(...) så meget har jeg heller ikke gået op i gymnastik, at jeg gad at bruge så lang tid på, at komme frem og tilbage (X 15).

Hverken X eller W var interesseret i at skifte klub og de valgte derfor begge at stoppe.

Det er dog ikke alle, som oplever, at de sociale relationer på et hold er vigtige i forhold til at vælge sport fra eller til. Y fortæller om forholdet til pigerne på TeamGym-holdet dengang:

(...) jeg har ikke været en del af holdet kan man sige fordi, at jeg aldrig så dem udenfor gymnastikken. Det var kun til gymnastik, at jeg mødtes med dem og snakkede med dem, så det var egentlig ikke noget problem, at give slip på de andre piger på holdet. Det var mere trænerne der var problemet, synes jeg fordi, at det var dem, det er bare nogle jeg virkelig godt har kunnet lide igennem alle de år der (Y 8).

Piger finder det vigtigt for fællesskabet, at de også har et projekt sammen uden for træningslokalerne og dermed kan lave ting sammen som ikke knytter sig specifikt til selve aktiviteten (Nielsen, 2014, 11). Idet Y ikke fik skabt nogen tætte relationer til pigerne på hendes hold, havde holdkammeraterne ingen afgørende indflydelse på Ys TeamGym-karriere og fravalget dertil. For hende var det mere trænerne, Mike, Ulrik og Bisse der var svære at tage afsked med ved fravalget af TeamGym. Ifølge Giddens kan trænere fungere som en ontologisk sikkerhed for et individ. Idet Y har haft de samme trænere gennem flere år, har hun skabt en relation og tillid til dem. Selvom tilknytningen til trænerne var svær at bryde, valgte Y at stoppe til TeamGym. Et valg som ikke reelt blev foretaget af hende. Dette uddybes senere i afsnittet "utilsigtede konsekvenser".

5.2.4 Konkurrencesport og pres

Z fortæller om konkurrenceelementet ved dyrkelse af TeamGym:

(...) Altså et eller andet sted så tror jeg bare at jeg fik lidt for meget af det her med, at skulle gå op i konkurrencer og, hvilket jeg egentlig meget godt har kunne lide altid, jeg tror bare efter efterskolen der havde man, der havde jeg bare fået lidt for meget af alt det her med gymnastik hele tiden og konkurrence. Fordi vi lavede også konkurrence på efterskolen, selvfølgelig var det også meget med opvisninger og sådan nogle ting men jeg tror bare at det blev lidt for stort et pres for mig til sidst. Ja at skulle ligge så meget energi i det hele tiden (...) Så tror jeg bare at det har kommet til at fylde lidt for meget på den dårlige måde, hvor jeg til sidst ikke rigtig havde den store motivation for lige at tage ned og springe i springcenteret eller sådan nogle ting (Z 13).

Presset gjorde, at hun mistede lysten til sporten hvormed hun valgte at stoppe. Konkurrencesporten stiller store krav til de unge om at skulle præstere til hver træning hvilket påvirkede Z idet hun fortæller:

(...) Jeg tror måske et eller andet sted, at det har også noget at gøre med, hvordan jeg selv er som person altså, at jeg måske bare bedst kan lide mere, at kunne hygge mig med det end, at skulle blive presset ud i nogle situationer hele tiden som jeg egentlig ikke har lyst til. Selvfølgelig er det godt nogle gange ikke, men jeg synes bare, at jeg havde haft så mange episoder til træning hvor jeg havde en øv følelse (Z 16)

Z fortæller om en typisk episode til en træning hvor hun følte sig presset:

For eksempel når vi skulle springe banespring, så skulle vi køre omgange³ og det hele skulle bare sidde perfekt, lige i skabet og sådan nogle ting. Jeg ved ikke, jeg synes bare ikke, at det blev fedt til sidst. Jeg blev meget sådan utryk ved at være der, et eller andet sted fordi, at jeg, det ved jeg ikke, måske blev jeg også et eller andet sted, bange for at du ved, at lave fejl (Z 17).

Samtidig med, at Z fortæller dette, reflekterer hun over sporten, idet hun beskriver:

selvfølgelig er det godt nogle gange ikke, men jeg synes bare at jeg havde haft så mange episoder til træning hvor at jeg havde en øv følelse (Z 16).

Hun var bevidst om, at presset og forventningerne til pigerne, skyldtes et ønske om at opnå højere karakterer ved konkurrencerne, som følge af øget sværhedsgrad og mere stilsikre spring. Z synes dog, at presset blev for meget og hun stoppede derfor til TeamGym.

Ifølge Center for Ungdomsstudier, er begrundelsen: "for meget konkurrence", en af de argumenter som får de unge til, at fravælge organiseret sport (Nielsen, 2014, 12). Derfor er det ikke unaturligt, at presset omkring konkurrencesporten blev begrundelsen for Zs fravalg af TeamGym.

Ifølge Giddens lever vi i et senmoderne samfund som hele tiden forandrer sig (Andersen & Kaspersen, 2007, 433). Der er bedre muligheder for at indsamle og anvende informationer i det senmoderne samfund end tidligere, hvilket medfører, at individet er bedre til at reflektere over sig selv og sine handlinger. W fortæller om bevidstheden om taktikken ved TeamGym der opnås i takt med teenagealderen og ved mange års deltagelse i sporten:

³ Når Z bruger ordet "omgange" ved banespring, henviser hun til de tre springserier man skal springe til TeamGym-konkurrencen på både bane og trampet.

Altså dengang, så tænkte man ikke så meget over, at nu er vi i sidste division og sådan, der tænkte man bare på, at man fik en medalje. Altså her der, også lidt det der med, at der ligger meget taktik bag ved. Så vælger man måske, at springe nogle lettere spring for, at gøre det bedre og sådan noget. I hvert fald bare, at det hele er blevet lidt mere seriøst og man forstår hvorfor man gør alle de ting. (W 138)

Det er dog vigtigt at understrege, at den øgede refleksivitet ikke gør individet i bedre stand til at "kontrollere historien" (Andersen & Kaspersen, 2007, 435). Ved overgangen til ynglingerækken har pigerne med årene indsamlet en viden omkring sporten, en viden, som gør dem mere oplyste, men også mere utrygge. Forståelsen for sporten og de taktiske overvejelser i forbindelse med konkurrencerne medførte, at pigerne blev mere bevidste omkring deres fejl og hvilke konsekvenser det ville få for holdet. W fortæller om, at lave fejl ved konkurrencerne:

(...) hvis man nu lavede en fejl til en konkurrence, så følte man i hvert fald rigtig meget, at det var hele holdet, man skuffede (W 19)

Presset kan være svært for nogle piger at håndtere. Selvom man går sammen på gulvet til konkurrencerne, så er det individet, der skal præstere uden direkte kontakt med sine holdkammerater. Det er derfor nemt, at udpege individer, der laver fejl i forbindelse med momenter i serien, udførsel af spring mm. hvilket er med til at trække holdets fælles slutkarakter ned og dermed påvirke den samlede placering. W påpeger dommernes indflydelse til konkurrencerne:

(...) generelt så synes man jo ikke, at det var så fedt, det der med, at dommerne bare lige sad og hakkede ned på alt hvad man gjorde. Jeg ved ikke, jeg har måske været typen der har været sådan lidt mere, været rigtig nervøs når jeg har været på gulvet, og åh nej hvordan skal jeg nogensinde klare det her ikke (W 64).

Alle forventningerne til pigerne havde en påvirkning på W idet hun fortæller:

Jeg ved ikke om man måske sådan der, blev lidt skræmt af alle de forventninger der var til hvor god man skulle være, og det der med at ens træner havde jo også hele tiden sådan, en forventning om, når ja, men i år skal du i hvert fald nå at forbedre dig så meget her og hele tiden stillede krav til, nå men det moment det kan du ikke, det skal du kunne og sådan. Også bare hele det der, jeg tror måske det er lidt det der pres med at man hele tiden har noget man skal leve op til (W 31).

Forventningerne fra holdet og trænerne er med til, at presse pigerne. Et pres, pigerne oplevede særligt forbundet med konkurrencerne og et pres, som havde indflydelse på Zs frafald med sporten.

Udover presset fra andre så har særligt Z også store krav til sig selv og sine præstationer idet hun fortæller:

(...) det tror jeg også bare har noget med mig selv at gøre, altså mine ambitioner til mig selv og mine krav til mig selv om at jeg skal gøre det godt nok altid. Jeg tror et eller andet sted også, at det har meget med det at gøre, altså mine ambitioner og krav til mig. At jeg ikke kunne klare presset fra mig selv af også fordi, at jeg havde lidt svært ved, at acceptere hvis det ikke lige gik godt og sådan nogle ting (Z 17).

Særligt presset fra hende selv, grundet hendes høje ambitioner, var med til at påvirke lysten til at dyrke TeamGym, hvilket til sidst resulterede i hendes frafald med sporten.

Til trods for, at X heller ikke var glad for konkurrencerne og presset i forbindelse med konkurrencerne, så mener hun dog, at det har et formål, idet hun ytrer:

(...) det er vigtigt, at der er det der mål, at man skal opnå noget til konkurrencen, at man kæmper mod nogle andre og at man skal præstere noget, når man så er der. Det er alligevel også, det er jo det, man arbejder sig hen mod hele året, indtil man skal til konkurrencer (X 96).

5.3 Utilsigtede konsekvenser

I dette afsnit analyseres pigerne ud fra Giddens begreb om utilsigtede konsekvenser. Der bliver fokuseret på tre aspekter fra pigernes interviews med henblik på skader, identitet og sociale relationer.

5.3.1 Skader tvinger til frafald

Nogle unge oplever ikke, at de foretager et reelt fravalg af organiseret idræt idet omstændigheder som eksempelvis en skade 'tvinger' dem til at stoppe (Pilgaard, 2012, 74;81). Hos Y var problemer med skader forklaringen på hendes frafald med TeamGym idet hun fortæller:

(...) frem mod at jeg blev junior, der synes jeg, det var rigtig rigtig fedt, men så gik det lidt ned ad bakke for mig fordi, at jeg begyndte at få en masse skader (Y 7).

Overgangen til ynglingerækken kan betyde flere skader, idet træningsmængden øges, springene bliver vildere og kroppen udsættes for større belastninger. Z Pilgaard benævner

skader som værende en påtvunget årsag til unges frafald i foreningsidræt og ifølge hendes undersøgelser er skader også en generel begrundelse, når unge vælger, at stoppe til deres respektive sportsgren (Nielsen, 2014, 11; Pilgaard, 2011, 115).

Når skaderne opstår, er det sportens betydning som giver de unge lysten til at genoptræne for at vende tilbage til TeamGym. Y fortæller om hendes kamp for, at overvinde hendes skader:

(...) tror jeg var omkring 15, hvor jeg gik til fysioterapeut én gang hver anden uge, og der fik jeg også at vide, at det er jo ikke noget en 15-årig skal gøre, så jeg skulle overveje om gymnastikken, det var noget, jeg ville rigtig meget (Y 8).

TeamGym er en hård disciplin for kroppen at dyrke. Det fysiske arbejde består ofte af store kraftbelastninger og ensidige bevægelser og dermed nedslidning af kroppen, som kan føre til overbelastningsskader (Pilgaard, 2009, 190) hvilket pigerne er bevidste omkring. Z er den eneste af pigerne som ikke har døjet med en længerevarende skade og hun beskriver:

Jeg har egentlig ikke været ramt sådan sindssygt meget af skader, hvilket er meget heldigt (Z 43).

Z såvel som de andre piger, er godt klar over, at der sker mange skader i løbet af en sæson på et TeamGym hold. W fortæller om sporten:

(...) man udsætter sin krop for så meget og man kan godt mærke det på den (W 24)

W har oplevet konsekvenserne af sportens hårde træning idet hun har haft en del problemer med sine knæ.

Når skaderne indtræffer, kan individet ikke længere fortsætte med holdsportsgrenen på konkurrenceniveau og det kan være svært at håndtere som teenager. Som Y påpeger om TeamGyms betydning for hende:

(...) så har gymnastik bare været mit frirum og det er nok også en af grundene til at jeg stoppede fordi, at til sidst så var det ikke et frirum mere, så var det der, hvor de fleste af mine frustrationer kom fra (Y 11).

Eftersom sporten betyder så meget for pigerne, så kan det være frustrerende hvis en skade tvinger individet til at holde pause. For pauser i elitesport, inklusiv TeamGym, betyder også pause i udviklingen af individets færdigheder. Den ufrivillige pause kan betyde, at individet ikke længere kan følge med niveauet på holdet, som er opnået/forbedret i individets fravær, hvilket kan skabe en frustration hos individet (Nielsen, 2014, 27). En frustration som kan påvirke lysten til at dyrke den givne sportsgren og i sidste ende medføre et frafald, hvis skaden ikke allerede har påtvunget dette.

Hvad end fravalget af TeamGym er påtvunget eller selvvalgt, så kan det medføre utilsigtede konsekvenser i forhold til pigernes identitet.

5.3.2 Identitet

Ifølge Giddens lever vi i et aftraditionaliseret samfund, som blandt andet betyder, at vores identitet ikke længere er fastlagt fra fødslen (Giddens, 1996, 93). Selvet betragtes som et refleksivt projekt, hvor skabelsen af individets identitet, bliver et individuelt ansvar. Y påpeger gymnastikkens betydning for hende:

(...) jeg tror faktisk at da jeg var mindre der var gymnastikken ligesom det der er identificeret mig mest det var ligesom det jeg identificerede mig selv med og sagde at gymnastik det er mig du kan sætte lighedstegn mellem os (Y 56).

Når et individ dyrker den samme sport gennem flere år, bliver den en del af identiteten og fungerer som et varemærke til omverdenen. Z fortæller om TeamGyms betydning i hendes liv:

(...) jeg har altid været gymnastikpigen der har brugt alt sin tid på at gå til gymnastik (Z 93).

X fortæller om TeamGym's betydning for hendes identitet:

(...) det var måske noget der kendetegner mig, at det var mig, der gik til gymnastik eller ikke fordi, at der nogensinde altså, ikke fordi, at jeg har været en der har gået på alle mulige landshold eller noget som helst, men bare det, at det var mit det med gymnastikken, det var det jeg gjorde (X 97).

Hos de unge er idrætten med til at sige noget om hvem individet er (Østergaard, 2013, 7). Derfor kan TeamGym være den del af deres identitet, hvor de kan skille sig ud fra mængden, eksempelvis i en klasse.

I ungdomsårene accelererer udviklingen af en selvidentitet hos unge. De lever i et samfund, hvor der konstant produceres ny viden, som er så let tilgængeligt, at individet i dag er mere oplyst omkring dets mange valgmuligheder end tidligere. De mange valg og fravalg vurderes diskursivt og refleksivt af de unge og deres valg påvirker deres identitet.

Et fravalg af TeamGym, som har været en del af deres identitet, resulterede i utilsigtede konsekvenser for blandt andet Z, idet hun fortæller:

Jeg ser da lidt anderledes på mig selv i det omfang, at jeg skal finde ud af, hvem jeg selv er nu (Z 92)

Fravalget af TeamGym blev også et fravalg af denne del af pigernes identitet. Z mærker konsekvenserne ved fravalget af TeamGym, idet hun beskriver:

Jeg føler måske også et eller andet sted at jeg ikke har nogen identitet mere (Z 93).

Pigerne tænkte ikke over, hvilke konsekvenser fravalget af TeamGym havde for deres identitet inden de tog beslutningen. Y fortæller om at tage beslutningen med at stoppe til TeamGym:

(...) jeg tror også at det var lidt det det var så svært for mig at stoppe fordi at gymnastikken altid har været en del af mig og det har været så vigtigt og det er det jeg altid har gået og snakket om med mine veninder og så er det bare svært at give slip på den del af mig selv på en måde (Y 56).

Pigerne skal nu finde andre værdier, der kan blive en del af deres identitet og gøre dem unikke i forhold til mængden. Dette behøver ikke at være en idrætsaktivitet, men eksempelvis at tegne eller spille guitar. Den nye identitet kan være svær at finde, hvilket Z oplevede, idet hun påpeger:

(...) hvordan finder man sin nye identitet, det kan tage lang tid og det skaber da også en masse frustrationer (Z 94).

Frustrationer, som Z er bevidst om skyldes hendes fravalg af TeamGym. Z fortæller om betydningen af fritidsinteresser:

(...) det man laver og bruger sin tid på, det påvirker altid hvordan man er som menneske (Z 97).

Ifølge Giddens påvirker alle handlinger individets identitet. Så det er helt naturligt, at pigerne nu skal reflektere over fremtidige værdier, som kan erstatte pladsen og indflydelsen TeamGym har haft i deres liv.

Yderligere har fravalget af TeamGym skabt utilsigtede konsekvenser i forhold til de sociale relationer i pigernes liv.

5.3.3 Nye sociale relationer

X fortæller om det sociale ved TeamGym:

Det har givet mig en helt masse socialt i hvert fald, at man havde en masse venner udenfor skolen som ikke kendte alle de andre det har jeg altid synes var rigtig fedt at jeg havde mine venner over i skolen og så havde jeg mine venner til gymnastik og at der ikke var alle andre der kendte dem til gymnastik (X 11).

Unge har to typer af venner. "Nære venner, som de har en fælles historie med gennem, eksempelvis skolen, og "aktivitetsvenner", som er de venner, man deler en fælles interesse med,

men som man kun er sammen med i forbindelse med denne aktivitet” (Østergaard, 2013, 15). Pigerne har gennem hele deres karriere skulle forholde sig til to sociale grupper i deres liv, henholdsvis skolen og gymnastikken. W beskriver om forholdet mellem skole og gymnastik:

(...) det har været meget sådan to verdener for mig (W 147).

Pigerne er enige i hendes formulering. Der var en verden med TeamGym og en verden med skolen og de to sociale grupper behøvede ikke at have nogen relation forbundet til hinanden. Fravalget af TeamGym, blev også et fravalg af den sociale gruppe forbundet med TeamGym. Trods pigernes bevidsthed omkring deres valg, så var dette alligevel ikke en overvejelse, som var med i deres beslutning om at stoppe. Z påpeger om det sociale:

Jeg har ikke været vant til at skulle tage stilling til det (Z 93).

En manglende overvejelse som efter fravalget skabte en utilsigtet konsekvens for Z, og hun fortæller:

I forhold til andre, så skal jeg finde nogle veninder andre steder ik, fordi det har jo altid fyldt super meget (Z 21).

Z har gennem sin tid i folkeskolen haft sine tætteste sociale relationer i forbindelse med TeamGym. Da hun fravalgte TeamGym grundet blandt andet manglende motivation, blev hun bevidst om, at hun nu skulle til at finde sin omgangskreds andre steder. Dette var bestemt ikke nemt for Z, idet hun beskriver:

Jeg har altid elsket at være sammen med de veninder fra gymnastikken fordi, at det har bare været noget helt andet og man har bare følt, at man har forstået hinanden (Z 21).

Venner er en central ungdomsarena, idet det er vennerne de unge bruger tid sammen med, sammenligner sig med og forstår sig selv i lyset af (Østergaard, 2013, 14).

En af konsekvenserne ved at stoppe til TeamGym bliver savnet af et større fællesskab og det sociale forbundet med TeamGym-holdet og individerne dertil. Et fællesskab som forsvinder, ved fravalget af TeamGym. Individet er derfor nødsaget til at skabe relationer i andre sociale praksisser. En social praksis som eksempelvis gymnastik.

Da X mistede det sociale ved TeamGym grundet holdets opløsning, ville hun hellere bruge tiden på de nye venskaber i gymnastik og blive en del af det fællesskab, i stedet for at starte en ny historie med et nyt gymnastikhold. Et fællesskab hvor en fælles historie for dem er påbegyndt ved skolestart og hvor man kan fokusere på den nye klasse og individerne i denne.

Uden faste træningstider er der i højere grad fleksibilitet i form af tid til at være sammen med vennegrupper. Y fortæller om hverdagen uden TeamGym:

(...) nu her tror jeg bare fordi, at jeg har tiden til, at være sammen med mine veninder så jeg udnytter det på bedst mulige måde fordi, at jeg måske lidt har manglet det i løbet af folkeskolen fordi, at gymnastikken har haft så stor en betydning for mig (Y 52)

Hun prioriterede ikke tid med veninderne i folkeskolen og det er vigtigt, at vennerne plejes med en vis form for nærvær, for ellers er der en risiko for, at de måske skriver en historie uden individet.

Idet Z ikke længere var en del af TeamGym-holdet og det sociale, der fulgte med ved at gå på holdet, så besluttede hun ved sin begyndelse på gymnasiet, at hun ville prioritere og bruge tid på de nye venskaber i den forbindelse. Z fortæller om det at skabe nye venskaber i gymnasiet:

Det er også svært for mig, synes jeg, lige pludselig at skulle få mine relationer der, fordi det er et helt andet forhold du har til dem (Z 27)

Hun giver et eksempel på den væsentligste forskel på veninderne til TeamGym i forhold til veninderne i gymnasiet:

Man laver nogle ting som man skal og det er ikke nogen sjove ting, altså det er ikke noget du synes er sjovt, man sidder alle sammen og skal læse, eller et eller andet ik. Så det er heller ikke meget tid man får sammen til at kunne skabe de her relationer med mindre man er sammen ud over, ellers så har man de der 30 minutter frikvarter hvor man spiser eller 10 minutters pause eller et eller andet ik. Så det er jo ikke fordi at man har muligheden for at få skabt de helt store relationer med mindre at man gør noget mere ud af det ik. Men jeg har også, altså jeg havde lidt besluttet mig for at jeg gerne ville, altså være lidt mere sådan åben overfor de mennesker der var over i skolen, altså gymnasiet. Ja, netop for at være lidt mere en del af det ikke. Fordi jeg føler også at i folkeskolen der gjorde jeg ikke særlig meget ud af det med de venner jeg havde derovre fordi at jeg var alligevel sådan, jeg ser dem ikke ud over så hvorfor skal jeg ikke. Måske lidt, ja, en dum reaktion eller hvad man siger men jeg tror bare at jeg havde den indstilling at jeg havde de veninder til gymnastik også var det ligesom det, så gjorde jeg bare ikke særlig meget ud af at skabe relationer med dem, hvilket jeg måske godt kunne have gjort (Z 28)

Pigerne er vant til rollen, de har på TeamGym-holdet, da det er en rolle de har skabt igennem mange år og føler sig sikre i. Når pigerne skal til at skabe nye relationer med veninder fra gymnasiet, som blandt andet ikke har en sportsinteresse, skal individet til at finde andre interesser, som kan blive et fælles projekt og et projekt, der kan snakkes om og handles i. Z fortæller om en oplevelse på en café, hvor hun mødes med nogle af pigerne fra hendes gymnasium for at pleje det sociale:

Hvis pigerne lige spørger om jeg vil med efter skole på cafe eller et eller andet. Der har jeg altid været vant til at skulle sige nej fordi at der skulle jeg til træning, nu skal jeg lige pludselig, nu har jeg lige pludselig tid til det og skal tage valget om jeg vil med eller ej, altså hvor før der var det bare en selvfølge at jeg sagde nej. Og der har jeg måske også svært ved nogen gange at sige ja, fordi at man er bange for ikke at passe ind, fordi at man skal, ja fordi at man ikke selv ved hvor at man passer ind henne og sådan nogen ting. Hvor at det gjorde jeg jo før. Så nogen gange der har jeg lidt, altså hvis jeg måske godt kan så skal jeg lige tænke lidt over det, fordi at jeg skal lige tænke lidt over om, har jeg egentlig lyst til at tage med fordi, at nogen gange føler man måske lidt at man skal præstere fordi at man ikke helt selv ved hvor at man er henne i den her situation, over for veninder også og sådan nogen ting. Fordi jeg måske ikke er vant til at tage af sted med veninder efter skole og sådan noget (Z 96).

Z er utryk ved situationen fordi, pludselig gør hun nogle ting som hun ikke er vant til, hvilket skaber tvivl og usikkerhed. Fravalget med TeamGym betyder ændret livsstil og det har konsekvenser, når individet skal til at finde ud af hvor relationerne nu skal komme fra og hvor man føler, at man passer ind uden en sportslig tilgang til samværet.

6. Diskussion

I følgende afsnit diskuteres specialets resultater og den valgte forskningsmetode.

Indledningsvis foretages en resultatdiskussion af de centrale forklaringer der på baggrund af analysen synes at have indflydelse på teenagepigens frafald i TeamGym.

Ydermere diskuteres den stigende tilslutning til uorganiseret idræt efter fravalget af idræt under organiserede forhold. Sidst gennemgås og diskuteres den benyttede forskningsmetode blandt andet ud fra relevans og validitet.

6.0 Diskussion af resultater

Nærværende speciales formål har fra start været, at belyse teenagepigens frafald i ynglingerækken i TeamGym hvormed undersøgelsen kunne bidrage med viden, som både præsenterer nye aspekter, men også supplerer til allerede eksisterende viden inden for feltet. Under interviewene blev der desuden diskuteret alternativer til fysisk aktivitet i fritiden, samt de barrierer, som informanterne oplevede ved henholdsvis organiseret og uorganiseret idræt.

6.1. Frafald i organiseret idræt

Det empiriske afsnit fortæller informanternes primære forklaringer på deres frafald med TeamGym. Der blev argumenteret for valget om, at stoppe til TeamGym med meget individuelle grunde som *skader, pres og det "sociale-aspekt"*. Grunde, som er primære forklaringer når de unge, i aldersgruppen 14-18 år, vælger at stoppe med en foreningsidræt, hvilket Z Pilgaard også argumenter for i sin artikel *Teenagers idrætsdeltagelse i moderne hverdagsliv* (Pilgaard, 2012, 87; bilag 13).

Ifølge Pilgaards undersøgelse angiver 83,6 procent af de unge mellem 16-19 år, at de stopper med foreningsidræt grundet en "påtvunget" årsag såsom skader (Pilgaard, 2012, 89). Ud fra analysen kan man se, at problemet med "påtvunget" frafald med foreningsidræt, også blev et resultatet på frafald i TeamGym i nærværende speciale. Skader er et stort problem for denne aldersgruppe og særligt op til konkurrencerne i TeamGym, hvor der springes på hårde redskaber og de ensformige gentagelser bliver flere. Dette dokumenteres også i CUR rapporten *Når børn og unge fravælger gymnastik* hvor en af de interviewede beretter:

(...) Nu har jeg haft et eller andet med knæene, så jeg blev nødt til at holde pause i en måned. Det var sådan lidt fuck! For jeg ville bare ud og springe. Og man falder jo bagud, når man ikke kan følge med i træningen (Nielsen, 2014, 27).

Ved CUR rapportens undersøgelse af unge gymnasters forklaringer når de vælger at stoppe til gymnastik, blev udover skader, det sociale aspekt også en fremtrædende forklaring i forbindelse med de unges fravalg af fritidsaktiviteter (Nielsen, 2013, 35). Ud fra analysen kan man se, at det sociale aspekt var en faktor som havde en altafgørende betydning for frafald i nærværende speciale. Det sociale i TeamGym er vigtigt for denne aldersgruppe, da de spejler sig selv i deres venner. Derfor kan venskabet på holdet have en afgørende betydning for unges idrætsdeltagelse. At det sociale aspekt på et TeamGym-hold er velfungerende, er vigtigt, idet sporten kræver tre hverdagsaftener om ugen og muligheden for at være sociale med andre vennegrupper, såsom klassekammeraterne ikke er muligt på disse tidspunkter. Derfor opleves aktiviteter, der ikke foregår i træningshallen, som vigtige for fællesskabet på et TeamGym-hold, idet venskaberne på holdet på denne måde plejes og giver holdet fælles oplevelser, som styrker fællesskabet.

DIF rapporten argumenterer for, at *når fællesskaberne smuldrer*, eksempelvis i forbindelse med sammenlægning af hold eller opdeling efter niveau, er der stor risiko for, at de unge vælger at stoppe (Østergaard, 2013, 11; 24).

Undersøgelsen tilknyttet dette speciale, er enig med DIF rapporten om denne påstand, idet informanterne fremhæver hvordan de oplevede, at holdet gik i opløsning i takt med, at holdkammeraterne stoppede, tog på efterskole eller skiftede klub. Ud fra ovenstående vurderes det, at selvom de unge ikke mister lysten til selve idrætsaktiviteten så forsvinder den fælles historie og det giver sjældent mening for de unge, at skrive en ny historie på såvel gymnasiet som i idrætsforeningen på en gang.

6.1.2 Konkurrence og pres

I analysen fremstod det tydeligt, at informanterne i deres ungdomsår mærkede, hvordan hverdagen ændrede karakter og blev mere omskiftelig, i takt med, at deres foreninger intensiverede TeamGym-aktiviteterne for netop denne aldersgruppe. Denne tendens som ses i det senmoderne samfund, fremhæver Z Pilgaard også i sin artikel om teenagers idrætsdeltagelse:

På den ene side er foreningsidrætten med til, at indføre børn i en idrætsaktiv bevægelseskultur, men samtidig kan foreningsidrætten, eller dele af den, mere eller mindre ubevidst være med til at ekskludere unge, som ikke kan leve op til de krav foreningen stiller (Pilgaard, 2012, 91).

Pilgaard argumenterer i artiklen for, at konkurrenceelementet, som en "selvvalgt" årsag, bliver en forklaring, som har indflydelse på de unges frafald med organiseret idræt. Hendes undersøgelse dokumenterer, at de unge mister interessen, når foreningernes intensive krav til færdighed, præstation og træningsmængde bliver forøget i ungdomsårene (Pilgaard, 2012, 87; 91). Dog viser Pilgaards undersøgelse, at der er tale om meget få respondenter som angiver, at de stoppede grundet en oplevelse af, at konkurrenceelementet blev for meget ved idrætsdeltagelse (Pilgaard, 2012, 87).

Ud fra analysen kan man se, at netop konkurrenceelementet ved både den målrettede træning og i forbindelse med konkurrencerne førte til frafald i TeamGym. I forhold til Pilgaards undersøgelse, blev konkurrenceelementet en væsentlig faktor for nærværende speciales resultater.

Ud fra ovenstående vurderer undertegnede, at teenagepiger i ynglingerækken knokler hårdt hele året for at opnå målsætningen for den ønskede placering ved konkurrencerne. Særligt foråret, hvor primært de to tidligere nævnte konkurrencer, Sjællandsmesterskaberne og Danmarksmesterskaberne, bliver afholdt, kan opleves som en hård tid for mange af de unge gymnaster. Dette skyldes, at de unge skal få tiden med konkurrencer til at hænge sammen med de andre arenaer og deres krav, som finder sted samtidig. TeamGym skulle gerne være en fritidsaktivitet, som er et "frirum" for de unges med leg, fællesskab og fysisk udfoldelse, hvilket trænerne skal være med til, at skabe rammerne for. Det er en hårdfin balance mellem fokus på udvikling af færdigheder i en konkurrencesport samtidig med, at det skal være sjovt, fællesskabet skal plejes og den enkelte skal føle sig set.

Rapporten fra DIF og CUR belyser også problemet med seriøsiteten omkring konkurrencegymnastik og presset dertil. I rapporterne argumenteres for, at unge gymnaster oplever et alt for stort pres i forbindelse med konkurrencerne (Nielsen, 2014, 29; Østergaard, 2013, 10).

Problemet med pres gør sig gældende i nærværende speciales resultater omkring frafald med TeamGym. Dette indikerer at kampen om placeringerne til konkurrencerne medvirker til øget intensivering af træningerne og presset hos de unge, både fra trænerne og dem selv. Placeringen til konkurrencen bliver resultatet af sæsonens hårde træninger, hvilket gymnasterne vil huske. Gymnasterne skal præstere til hver konkurrence og en dårlig landing, ustabil balance eller manglende afvikling, medfører fejl under konkurrencerne og påvirker holdets samlede placering. Da der kun er få konkurrencer i løbet af en sæson, bliver

resultaterne nemme at huske fra år til år. Presset under træningerne op til og under selve konkurrencerne kan derfor også være meget overvældende for de unge gymnaster. Så overvældende at det påvirker deres lyst til at dyrke TeamGym da angsten for at fejle bliver for stor.

Det empiriske afsnit fortæller, hvorledes seriøsiteten og konkurrenceelementet kom til, at overskygge det sociale-aspekt på holdet, da de blev ynglinge-gymnaster hvormed tre af informanterne, udskiftede konkurrencegymnastikken med et breddehold. Dette indikerer at unge ikke nødvendigvis søger fleksibilitet og rummelighed i foreningens struktur, men nye tilbud som de kan dyrke i foreningen. Informanterne i nærværende speciale efterspurgte et TeamGym-hold, der trænede to gange ugen og med mere fokus på det sociale element frem for konkurrenceelementet, i og med de stadig synes, at TeamGym er en sjov sportsgren. På den måde vil tidskravet blive minimeret, men der ville stadig være krav om mødepligt og konkurrence. Selvom det fremhæves, at konkurrenceelementerne ved TeamGym er hårdt, så indikerer empirien, at sporten alligevel ikke ville fungere uden disse, idet konkurrencerne ved sæsonens afslutning giver et fælles mål for hele holdet.

Ud fra ovenstående vurderes det, at der er et behov for specifikke idrætstilbud til forskellige målgrupper, som tager hensyn til de unges dynamiske hverdagsliv, hvilket foreningerne må prøve at imødekomme, hvis de ønsker at holde de unge i foreningen. Foreningerne bør derfor have til opgave, at undersøge de unges ønsker og behov, og i den sammenhæng udbyde hold, som er attraktive for de unge at dyrke.

6.1.3 Tidsaspektet

Som tidligere fremhævet i specialet er konkurrencegymnastik, som TeamGym, tidskrævende, hvilket primært går ud over de unges fritid. En fritid, som bliver udfordret i de sene teenageår af andre arenaer. Selvom tiden ikke var en afgørende faktor for fravalget af TeamGym hos informanterne i nærværende speciale, så blev tidsaspektet alligevel nævnt en del gange under interviewene.

Thing et. al. beskriver i artiklen *Are young people caught in the time bind? A sociological analysis of how young people in an upper secondary school view the issue of finding time to do sport or exercise in their spare time* hvorledes de unge håndterer dagligdagens tid på baggrund af en række forskellige strategier (Thing et al., 2014, 1; 4-6). Forfatterne fremhæver, at de unge er fanget i *the time bind* hvor de skal administrere tiden og særligt den sparsomme fritid (Thing et al., 2014, 6). På baggrund af dette, fremhæver Thing et. al., at det kan blive vigtigt for

de unges idrætsdeltagelse at udvikle tilbud og strategier, der kan imødekomme de unges tidspres, hvis de skal have mulighed for at deltage i meningsfulde fritidsaktiviteter (Thing et. al., 2014, 14).

Tid blev af enkelte informanter fremhævet som en sparsom ressource der opstod i løbet af de sene teenageår. Tiden ansås ikke som begrænsende faktor for deres TeamGym dyrkelse i folkeskoleårene, men ved skiftet til ungdomsuddannelsen blev tidsaspektet et problem i dagligdagen. En enkelt informant fremhævede, at tid var en betydelig barrierer ved begyndelsen på gymnasium, idet andre fritidsinteresser nu blev prioriteret højere end TeamGym. Ud fra dette vurderes det at tids aspektet er en begrænsning for de unges idrætsdeltagelse i TeamGym særligt i foråret. I foråret bliver der ud over ugens normale tre træninger, typisk er en del weekender, som skal tages i brug til konkurrencer og opvisninger, samt eventuelle ekstra træninger i forbindelse dertil. Men de faste træningstider skaber også evnen hos de unge til at organisere hverdagen således, at der er tid til lektier, venner mm. før eller efter træning, idet tidsrummet for dette er kendt. Det vurderes at dette er en egenskab som gymnasterne har mulighed for at opnå ved dyrkelsen af TeamGym under organiserede rammer.

DIF rapporten om, at blive klogere på de unge, fremhæver hvorledes fritiden ændre sig i forbindelse med en ungdomsuddannelse:

I forbindelse med overgangen til en ungdomsuddannelse som f.eks. det almene gymnasium sker der – ud over at man anvender mere tid på lektier og afleveringer – en række forskydninger i retning af, at unge anvender stadig mere tid på kærester, fester og fritidsarbejde.

Derudover argumenterer Pilgaard i sin artikel om de unges idrætsdeltagelse for, at tidspres fra skole eller arbejde er den hyppigste forklaring af "påtvunget" årsager ifølge hendes undersøgelse (Pilgaard, 2012, 86-87). Ud fra analysen kan man se, at tidsaspektet ikke direkte har haft en indflydelse på deres frafald. Det vurderes at der dog er grund til at betvivle dette, idet flere af informanterne nævner under og efter interviewene, at de ikke har gennemtænkt deres forklaringer reflektivt nok til, at kunne sætte ord på deres frafald. Dette giver anledning til at sætte spørgsmålstejn ved næreværende informanters refleksivitet omkring deres forklaringer til frafald med TeamGym.

6.2 Generelt frafald

Tidligere frafaldsundersøgelser viser, at der er et mere markant frafald med foreningsidræt af de ældre teenagere mellem 16-19 år (Pilgaard, 2012, 79). Resultaterne for frafald i ynglingerækken i TeamGym, skitseret i bilag 8, indikerer også at tendensen for frafald er størst i teenageårene.

Pilgaard fremhæver i artiklen om teenagers idrætsdeltagelse, at selvom de unge fravælger de organiserede idrætter, så indikerer studierne, at frafaldet ikke nødvendigvis fører til inaktivitet (Pilgaard, 2012, 74). I stedet finder mange teenagere interesse for alternative motionsformer efter fravalget af organiseret idræt, som måske passer bedre ind i et hverdagsliv hos unge i det senmoderne samfund (Pilgaard, 2011, 57).

Da ungdommen er en livsfase præget af "frigørelse" fra barndommens faste rammer og institutioner, fremhæver Pilgaard, at idrætsdeltagelse og frafald skal ses i et komplekst samspil mellem individuelle forudsætninger, erfaringer og ønsker samt mulighedsstrukturer i det omkringværende miljø (Giddens, 1996; Pilgaard, 2012, 73). En livsfase hvor teenagere oplever mange skift og overgangsfaser, hvilket kan påvirke fritidslivet og derfor en potentiel frafaldsperiode for den ellers kontinuerlige idrætsdeltagelse.

På baggrund af dette kan man undre sig over, om frafald i organiseret idræt er et udtryk for stigende individualisering og unges fravalg af fællesskaber, eller snarere en nødvendighed blandt unge, som er underlagt en fleksibel og omskiftelig hverdag.

6.3 Fællesskab og trykthed erstattes af fleksibilitet

Tidligere i opgaven er det fremhævet, hvorledes unges dagligdag i det senmoderne samfund kan være dynamisk og omskiftelig, hvilket kan føre til tanker omkring fleksibel idrætsdeltagelse. Hvis de unge har et ønske om at være fysisk aktive, men har svært ved at få det til at passe under organiserede idrætsforhold, så kan mere fleksible tilbud, som fitness, umiddelbart virke som et godt løsningsforslag (Grube & Østergaard, 2010, 97). Problemet med denne antagelse er, at den netop er fleksibel og forslaget derfor ikke nødvendigvis leder til en længere vedvarende idrætsdeltagelse. Dette er informanterne i pågældende opgave et bevis på, idet de nu er tilmeldt uorganiseret idræt i form af fitness, hvor træningshyppighed og mængde er mere sporadisk og til tider udeblivende. Det empiriske afsnit fortæller, at de unge oplever den selvorganiseret idræt som positivt, idet fleksibiliteten kan gøre hverdagen lettere at indrettes efter individets behov. Eksempelvis kan der tages i fitness direkte efter skole, hvormed hele aftenen er fri til lektier, sociale aftaler eller afslapning. Det vurderes at

dyrkelsen af TeamGym i ynglingerækken typisk kræver et par timer hjemme efter skole, da de yngste gymnaster får de tidligste træningstider i hallen. Derfor træner gymnaster i ynglingerækken ofte efter kl. 18.00, eftersom de yngre gymnaster bliver tildelt de tidligere træningstider (bilag 9). Ynglinge-gymnasternes træningstider betyder, at de ofte har et par timer mellem skole og træning, hvilket i det senmoderne samfunds omskiftelige hverdage, kan være en udfordring, i og med tiden til fordybelse i lektier eller andre sociale aktiviteter er begrænset.

Pilgaard argumenterer i artiklen omkring unges idrætsdeltagelse for, at den selvorganiserede idræt som fitness, har en stigende popularitet blandt de unge og ses ofte som et alternativ, når de fravælger organiseret idræt (Pilgaard, 2011, 57). Særligt ved de unge kvinders idrætsdeltagelse ses en stigende popularitet, hvilket informanterne i nærværende speciale kan bekræfte. Men problemet med selvorganiseret idræt er netop, at den er selvorganiseret. For når de unge oplever et øget ansvar i teenagealderen og selv skal til at organiserer og håndtere hverdagen, kan det være svært at have disciplin til selvorganiseret idræt. Det empiriske afsnit fortæller, at dette også er tilfældet for informanterne i nærværende speciale, som beretter om et øget ansvar, som er vanskeligt at håndtere i et senmoderne og individualiseret samfund, fordi valgmulighederne, som Anthony Giddens beskriver det, opleves som nærmest uendelige i dag (Giddens, 1996). Derfor kræver selvorganiseret idræt en vis form for selvdisciplin og det er ikke altid, at man er disciplineret nok, hvilket informanterne kan bevidne.

Pilgaard argumenterer for, at det kan være svært for individet at kontrollere friheden ved selvorganiseret idræt i en usikker verden med mange valg og uden overvågning af individets træning. En verden hvor det ikke er givet, hvem individet træner sammen med, eller hvornår og hvordan individet træner i et fitnesscenter. Derfor er individets idrætsdeltagelse konstant til overvejelse som en reflektiv proces fra gang til gang hvormed der er en risiko for, at individet ikke får brugt sit medlemskab i fitnesscenteret (Pilgaard, 2012, 76). Det empiriske afsnit bekræfter Pilgaards argumenter, da det fremhæves, at den selvorganiserede idræt nemt bliver prioriteret fra i en hektisk hverdag med lektier, fritidsjob, venner mm.

Problematikken omkring brug af de kommercielle fitnesscentre ses også hos informanterne i nærværende speciale, idet de har svært ved at fastholde deres deltagelse. Det har vist sig, at deres fastholdelse er stærkt betinget af tilstedeværelsen af en træningsmakker

eller tilmelding på hold. Det vurderes at dette skyldes, at pigerne har været vant til en livsstil med faste rutiner, en træner der fortæller, hvad de skal lave og socialt samvær i forbindelse med deres dyrkelse af TeamGym. Dette findes tankevækkende og er med til at understrege, at unge i det senmoderne samfund ikke nødvendigvis fravælger foreningsfællesskaberne og vælger de individuelle og fleksible aktiviteter, fordi de ønsker at dyrke sport og motion alene.

Z Pilgaard er enig i ovenstående fortolkning (Pilgaard, 2012, 92) og fremhæver yderligere, at rutiner kan hjælpe individet med at passe sin motion i en hektisk hverdag og understreger, at rutiner ikke er negative (Pilgaard, 2009, 135). Træningstider formår at skabe konturerne af en skabelon, der i et aftraditionaliseret samfund, kan give sammenhæng og konsistens. Dette prøver nogle af informanterne, Z og W, i nærværende speciale at skabe ved at have faste dage i fitness mens, Y oplever faste træningsdage som negativt ved deres idrætsdeltagelse i fitness-sammenhæng. Ud fra ovenstående vurderes det, at det er nemmere at vedligeholde sin idrætsaktivitet ved dyrkelse af TeamGym, da det bliver forventet, at man kommer og yder 100% til alle træninger. TeamGym kan fremstå som individets centrum trods den resterende danske befolkning dårligt nok har hørt om denne gymnastikgren. Gymnaster der dyrker TeamGym er passioneret omkring deres sport og bruger meget energi i forbindelse med dyrkelsen af denne hvilket tolkes som en væsentlig forskel fra dyrkelse af fitness. Derudover vurderes det, at formålet er meget forskelligt ved fitness og TeamGym, og det egentlig formål med fitness kan være svært at finde, når man kommer fra et konkret og præcist mål fra TeamGym. Træningen i fitness kan have til mål at få brugt kroppen, forbrænde nogle kalorier eller opnå følelsen af, at blive stærkere. Det vurderes at mange TeamGym-gymnaster ikke ønsker at deltage i bikini fitness eller andre konkurrencer i denne relation, hvilket også er tilfældet for informanterne i nærværende speciale, og derfor er der ikke et egentlig formål med træningen i fitness som informanterne oplever ved TeamGym.

Selvom informanterne tilmelder sig hold i fitness, behøver det ikke at give dem en personlig feedback på deres træning, som de får når de dyrker TeamGym. Ved TeamGym skal de unge nok få at vide, hvad de kan gøre bedre for, at optimere eksempelvis et spring, idet trænerne har en interesse i at dygtiggøre sine gymnaster, hvilket det vurderes at instruktøren i fitness ikke har på samme måde.

6.3.1 Valg, selvidentitet og niveau

Gentagne gange i interviewene blev det fremhævet af informanterne, at foreningslivet er noget de gerne vil deltage i, men det er svært for dem altid, at tilpasse sig under.

Ud fra analysen er det fremhævet, hvor svært informanterne oplevede valget om at stoppe til TeamGym. Et valg som de først efter et stykke tid oplever konsekvenserne af da dette valg også blev et fravalg, som påvirkede deres identitet.

I sin artikel om teenagers idrætsdeltager fremhæver Pilgaard, hvilke reelle valgmuligheder de unge har i det senmoderne samfund:

(...) større valgfrihed, flere muligheder og et øget ansvar til de unge i forhold til at tilrettelægge hverdagen. Selv om de unge oplever et større ansvar for at forme deres hverdag, betyder det ikke at de reelt har større frihed til at varetage dette ansvar. De mange valgmuligheder forudsætter en konstant og refleksiv stillingtagen til ens egen situation i forhold til at træffe "de rigtige valg" (Pilgaard, 2012, 75).

Det er tidligere i opgaven fremhævet, hvordan de mange valgmuligheder i det senmoderne samfund stiller store krav til informanterne i forbindelse med selvidentitetsprojektet, som kan skabe tvivl og usikkerhed. Der er en risiko for at et valg/fravalg eksempelvis af TeamGym, med tiden kan opleves som det forkerte valg. En risiko der ikke kan undgås, når individet ikke har andre muligheder end at skulle sortere i de mange valgmuligheder og træffe valg som i sidste ende er med til at forme og skabe deres identitet (Giddens, 1996). Det vurderes at sådan et valg, kan skabe konsekvenser for individet, som opleves for store, hvormed individet må starte til sporten igen. Det empiriske afsnit fortæller, at de unge er bevidste om, at muligheden for at starte til TeamGym igen eksisterer. Et medlemskab i en gruppe på Facebook eller de unges tilknytning til foreningen gennem deres trænerjob gør, at det er nemt at følge med i det der sker på det gamle hold og det opleves derfor ikke som værende alt for langt væk fra individet. Men det vurderes, at tilknytning gennem foreningen eller et socialt medie også er med til, at skabe endnu flere tanker omkring fravalget af TeamGym og holdet, idet man konstant bliver informeret om de ting, som man går glip af. Dette kan skabe tvivl om individets valg og påvirke sindsstemningen i hverdagen.

Informanterne oplevede ved valget om at dyrke fitness, hvordan den selvorganiseret idræt kunne blive en ny måde at være fysisk aktiv på. Men selvom det var nemt at oprette et medlemskab, så var fitness typisk kedeligt og svært at fastholde. Det vurderes at de unge stiller krav til en tilstedeværelse, der giver både frihed og tryghed på samme tid og søger

fællesskaberne gennem forskellige tilhørsforhold, som kan være med til at forme deres identitet. Pilgaard argumenterer i artiklen om unges idrætsdeltagelse, at fællesskaber kun eksisterer så længe individet oplever mening og får udbytte af at deltage (Pilgaard, 2012, 78). På baggrund af ovenstående vurderes foreningsfællesskaberne at være udsatte, når de unge eksempelvis bliver delt op efter niveau, rykket ned eller skal træne flere timer om ugen uden at individet kan se et formål med dette.

Ud fra analysen kan man se, at niveau-opdeling opleves som et problem og det vurderes at det hovedsageligt eksisterer i forbindelse med foreningsidræt. Pointsystemer og regler gør, at der skal tages hensyn til hinandens niveau på et TeamGym-hold, hvilket informanterne til tider oplevede som værende ubehageligt og irriterende. Eksempelvis med reglen omkring en holdomgang på både trampet og bane, hvormed det sværeste spring, som kan udføres af minimum 6 gymnaster, skal vælges. Her kan det kræves, at de dygtigste er tvunget til, at springe et spring med lavere sværhedsgrad end deres niveau. Dette er en af konsekvenserne ved at deltage i en holdsport som TeamGym og vurderes som en mulig barriere ved sporten.

Blandt informanterne fremgik det, at de ikke oplevede samme niveaubARRIERER ved kommercielle fitnesscentre. Dette giver god mening, da fitness dyrkes uden at man er tvunget til at interagere med de andre medlemmer eller sammen skal arbejde for at opnå et fælles mål. I sin artikel om teenagers idrætsdeltagelse argumenterer Pilgaard for, at de populære selvorganiserede aktiviteter, som fitness, ikke stiller så mange krav omkring særlige tekniske færdigheder og muliggør en fleksibel deltagelse, på tværs af tid og rum, og hvem individet ønsker at gøre det sammen med (Pilgaard, 2012, 90). Det empiriske afsnit beretter om enighed i Pilgaards antagelse idet informanterne giver et indtryk af, at de finder det befriende at have muligheden for at træne i fitness sammen med venner på tværs af køn, alder og niveau. Til gengæld udtrykker informanterne en mangel på det store fællesskab, som de før havde mærket ved TeamGym. Et fællesskab som kendetegner den traditionelle foreningsidræts værdier (Pilgaard, 2012, 90). Det vurderes at de unge i TeamGym oplever hvordan man hjælper og bakker hinanden op på holdet, eksempelvis under indlæring af nye spring, hvor gymnasten kan opleve nervøsitet og usikkerhed. Situationer, hvor gymnaster kommer gennem hele følelsesregisteret gør, at gymnasterne på holdet typisk kender hinanden rigtig godt. Samtidig bruger gymnasterne meget tid sammen og har ofte gået sammen i flere år, hvilket gør det endnu sværere for de unge at stoppe til sporten. Det

manglende fællesskab ved den fleksible selvorganiserede idræt som fitness vurderes som en negativ værdi og frembringer savnet ved TeamGym hos informanterne. Fravalget af TeamGym behøver derfor ikke, at være et udtryk for øget individualisering selvom dette godt kunne tænkes ud fra det senmoderne samfundets værdier om fleksibilitet.

I følgende afsnit diskuteres og vurderes metoden, som ligger til grund for denne opgave.

6.4 Vurdering af undersøgelsesmetoden

I dette afsnit vurderes brugbarheden af nærværende opgaves resultater, hvor opgavens validitet vil blive undersøgt. Det er vigtigt at understrege, at de fire interviews er analyseret ud fra Giddens teorier, og ikke er en rekonstruktion af "virkeligheden", men en mulig fortolkning og tilgang til feltet.

6.4.1 Kritik af metode

På baggrund af egen interesse i informanternes livsverden, blev det hurtigt klart, at benytte semistruktureret interview. Ved brug af seminstruktureret interview var det muligt, at fordybe sig i pigernes verden og udfolde de nuancer, der gjorde sig gældende i deres fortællinger. Det var overbevisende, at denne metode var effektiv til at afdække problemstillingen. I arbejdet med kvalitativ forskning foretrækkes et dyberegående og informationsholdigt interview frem for et stort antal interviews med mange forskellige mennesker (Kvale & Brinkmann, 2009, 133-134). Dette blev også gældende i nærværende speciale eftersom "kun" fire piger blev interviewet.

Man kan diskutere graden af validitet i opgaven, idet validiteten i opgavens videnskabelige metode i høj grad handler om det gode forskningsmæssige håndværk, som forskeren må forholde sig til under projektet (Kvale & Brinkmann, 2009, 33). Da arbejdet med semistruktureret interview stadig er begrænset for undertegnede, kan dette have sat sine spor i indsamlingen af empiri og påvirket specialets validitet yderligere.

6.4.2 Interviewspørgsmål og guiden

Nærværende speciales empirivalg blev det kvalitative forskningsinterview, hvilket ikke er fortrudt. Med god overbevisning ville det semistruktureret interview blive benyttet igen, hvis et lignende projekt skulle undersøges. Til gengæld er der ved interviewene opnået erfaring med metoden således, at nye interviews, foretaget ud fra en semistruktureret interviewguide,

vil modificeres anderledes. Ifølge Kvale og Brinkmann er et interview et håndværk, som skal læres gennem praksis (Kvale & Brinkmann, 2009, 33). Den begrænsede interviewerfaring afspejles blandt andet i interviewguiden. Interviewguiden blev udformet på et tidligt tidspunkt i projektets arbejdsproces hvormed det blev klart, i takt med interviewene blev gennemført, at korrigerer lidt i denne. Grundet den tidlige udformning af interviewguiden, tager denne overvejende afsæt i egen forforståelse af TeamGym og mindre afsæt i den teoretiske optik. Trods gennemtestet interviewguide ved pilotinterview, kunne spørgeteknikken under de to interviews til tider bære præg af en dirigerende imperativform. Dette ses blandt andet ved spørgsmålet: "Havde det så en påvirkning på resten af træningen, at du sådan var nervøs og ikke så glad, når du skulle spring forlæns? I stedet skulle jeg have spurgt: "Hvilken betydning havde denne oplevelse for dig?". Derved bliver der spurgt mere åben og reflekterende. Dog kan det være svært at vurdere, om det har haft en påvirkning på pigernes fortælling, men det er en overvejelse der kan arbejdes videre med i forhold til fremtidige interviews. Ved gennemlæsning af transskriptionerne, blev det klart, at der til tider blev kommenteret eller stillet nye, frem for plads til pauser, som kunne skabe rum for yderligere refleksion hos informanten (Kvale & Brinkmann, 2009, 240). Enkelte gange blev pigerne endda afbrudt med kommentarer, selvom de var i gang med at fortælle. Dette skyldtes formentligt interviewerens egen store interesse for feltet og sparsomme praktiske erfaring indenfor interviewteknikken.

6.4.3 Forforståelse

Kendskabet til TeamGym er stort grundet mange år i feltet. Dette har bestemt haft en indflydelse på projektet, trods størst mulige naive tilgang. Særligt afspejles dette i transskriptionen af de fire interviews, hvor blandt andet lidenskab og interessen overtog ind i mellem og påvirkede styringen af samtalen i anden retning end interviewguiden og projektet havde til formål.

Dog kan viden omkring et felt have positive effekter eksempelvis ved gennemførelse af interviews, da interviewpersonen formår, at holde samtalen i gang idet feltets fagudtryk er kendte og forstået. Som tidligere underviser for teenagepiger i TeamGym, er undertegnede vant til at agere og kommunikere blandt disse. Dette kan være en fordel i forhold til nærværende speciales resultater, men kan også betyde, at uddybelse af svar bliver undladt, da disse var indforstået mellem informant og interviewer.

6.4.4 Valg af interviewpersoner

Valget af interviewpersoner blev fundet gennem netværk. Et opslag på Facebook og personlig kontakt til instruktører, skaffede kontaktinformationer til pigerne. Herefter blev kontakten til pigerne skabt over Facebook i en privat besked. Grundet det lille antal af interviewpersoner kan projektet ikke anses som generaliserende, men skal forstås og læses som et illustrativt specialeprojekt. Interviewpersonernes baggrund gør specialet snævert og vanskeligt at generalisere. Specialeprojektets størrelsesmæssige omfang og det tidsmæssige aspekt var vigtigt, at have med i overvejelserne, så antallet af interviewpersoner ikke blev for mange (Kvale & Brinkmann, 2009, 133). Derudover kan der argumenteres for, at bopæl, alder og køn har påvirket nuanceringen i projektet, da pigerne tilhører et snævert område af Danmark og foreningerne ligner hinanden meget størrelsesmæssigt.

Nogle af pigerne, X og Z, havde set undertegnede før interviewet i sammenhæng med TeamGym, hvilket kan have påvirket deres interview og dermed projektet. Pigerne kunne føle tryk i at vide, hvem interviewer var, men dog også blive nervøse. Dog virkede pigerne ikke til, at dette havde indflydelse på dem ved interviewene.

6.5 Kritik af Giddens

Giddens ambitioner om, at ophæve aktør/struktur dualismen med sin strukturationsteori, bliver kritiseret af andre sociologer, som mener, at han vægter aktørsiden mest og dermed gør sig blind over for det senmoderne samfunds strukturelle begrænsninger (Nielsen & Wagner, 2011, 79). Dette udgangspunkt har haft indflydelse på analysen, idet den enkelte aktør har været fremstillet som langt mere refleksivt handlende individ, end det i realiteten er. Derudover kunne der med fordel have været brugt flere tekster af Giddens' egen præsentation af sine begreber. Med denne kritik af Giddens, kunne det være relevant med en videre analyse af feltet, hvor fokus med fordel kunne tage udgangspunkt i eksempelvis gymnasiet, som system.

7. Konklusion

Specialet er baseret på kvalitativ empiri fra semistrukturerede interviews af fire piger som tidligere har dyrket TeamGym med interesse i at undersøge problemformuleringen: *Hvilke mulige forklaringer ligger til grund for teenagepigernes frafald i TeamGym i Danmark?*

Dette er blevet undersøgt med nærværende speciale.

Det har vist sig, at den eksisterende forskning inden for feltet har været meget begrænset hvormed interessen for specialeopgavens resultater findes relevante for eksempelvis organisationer, foreninger og instruktører.

Empirien er analyseret på baggrund af Anthony Giddens teorier, med fokus på teenagepigernes oplevelse af, at være ung i det senmoderne samfund og dens individualisering.

I opgaven er der argumenteret for, at strukturen i foreningerne har skabt rammerne for pigernes identitet og skabelsen af denne. Ved dyrkelsen af TeamGym har pigerne været vant til en hverdag og livsstil med træningstider, motion og socialt fællesskab som gav dem tryghed og en følelse af at "høre til". Ved fravalget af TeamGym blev dette påvirket. Selvom Z, W og X underviser børn i TeamGym og dermed stadig er tilknyttet deres foreninger og sporten, så har frafaldet med TeamGym ført til en ændret livsstil og identitet.

Ifølge Giddens er individet i det senmoderne samfund oplyst om de mange valg der skal træffes i teenagealderen og som påvirker individet og dens identitet. Valget om hvilken prioritering de forskellige arenaer og fritidsaktiviteterne skal have i teenagealderen, kan kulminere med organiseret sport som TeamGym.

Det konkluderes, at pigernes valg om, at stoppe til TeamGym har været meget individuelle. Y fik, på baggrund af "påtvunget" årsager, ikke lov til, at fortage et reelt valg om, at stoppe idet en skade i ryggen forhindrede hende i at fortsætte med at dyrke TeamGym. Hun havde ikke den store tilknytning til foreningen, men det var stadig svært for hende at stoppe da hun havde knyttet tætte bånd til sine trænere og brændte for gymnastikken. En lyst som skaden påvirkede således, at hun til sidst opgav kampen om, at komme sig over sin skade og valgte at stoppe.

Trods det individualiserede samfund, så havde det sociale på holdet altafgørende faktor for Xs valg om, at stoppe til TeamGym. Da hendes gymnastikveninder, som hun havde fulgtes med igennem flere år valgte, at tage på efterskole, skifte klub eller stoppe til TeamGym, blev det

ikke længere sjovt, at bruge så mange timer på at træne oppe i hallen og hun valgte, at stoppe. W havde nogenlunde samme oplevelse som X idet hun også oplevede hvordan hendes hold smuldrede, hvormed hun begyndte at spekulere over sin egen tilstedeværelse på TeamGymholdet. I korrelation med, at holdet gik i opløsning hvormed det sociale forsvandt, følte W også et stort pres forbundet med dyrkelsen af TeamGym. Et pres som i sidste ende resulterede i, at hun mistede lysten til sporten og valgte at stoppe.

Da TeamGym er en konkurrencesport oplever pigerne i denne opgave, at presset er stort ved dyrkelsen af denne sportsgren. Både til træningerne og til konkurrencerne skal pigerne præstere. Ikke nok med, at trænerne og holdkammeraterne har store forventningerne til den enkelte gymnast på holdet, så er pigerne også bevidste omkring sportens taktik og har derfor også store forventninger til sig selv. Dette pres fra både sportens rammer og fra individet selv blev til sidst for meget for Z, hvormed hun valgte at stoppe.

Derudover konkluderes det, at pigerne i nærværende speciale valgte den fleksible selvorganiseret idræt efter deres fravalg af TeamGym.

8. Perspektivering

Foreningernes muligheder for, at fastholde de unge

I følgende afsnit vil en perspektivering blive præsenteret og redegørelse for eventuelle problemstillinger foreningerne står over for i forhold til, at fastholde de unge i TeamGym.

Nærværende speciale giver anledning til refleksion over nye spørgsmål om TeamGym og foreningernes fremtid. Hvorvidt har individet i det senmoderne samfund lyst til, at dyrke idræt i en forening? Vil individet hellere dyrke selvorganiseret idræt frem for den idræt, som bliver dyrket i forenings regi såsom TeamGym? Er der overhovedet brug for TeamGym og de traditionelle idrætsforeninger i det senmoderne samfund? Hvad kan foreningerne gøre af tiltag for at imødekomme og fastholde de unge?

Ifølge Z Pilgaards undersøgelser af danskernes motionsvaner og teenagers idrætsdeltagelse opleves frafald blandt de unge ikke kun indenfor gymnastik.. Blandt 10 specialforbund, der mister flest teenagemedlemmer i alderen 13-18 år findes, i rækkefølge med flest frafald først, Dansk Svømmeunion, Dansk Boldspil-Union og Danmarks Gymnastik Forbund (Østergaard, 2012, 49; Bilag 17). Det kan derfor bekræftes, at idrætsdiscipliner der dyrkes både individuelt og på hold er ramt af frafald i denne aldersgruppe og derfor stiller spørgsmålstejn ved problematikken omkring individualisering.

Generelt dyrker unge mindre idræt i dag end for ti år siden (Pilgaard, 2012, 82; bilag 15). Selve det at blive teenager står som selvstændig forklaring på, at deltagelsen dalere uafhængig af øvrige sociale baggrundsvARIABLE. Forudsætninger for at dyrke sport og motion er både bestemt af den "bevægelseskultur" man er vokset op under, samt forhold der relaterer sig til livsfasen som teenager (Pilgaard, 2012, 82). Mange unge stopper med idræt under foreningsidrættens institutionaliserede rammer, mens selvorganiseret idræt og kommerciel idræt vinder frem (Pilgaard, 2012, 85; bilag 14).

De unges frafald er problematisk idet effekten af fysisk aktivitet er vigtig for krop og mentaliteten, hvilket de fleste unge er bevidste omkring i det oplyste senmoderne samfund. Problematikken opstår især hvis de unge efter fravalget af deres organiserede idræt bliver inaktive i stedet for, at finde en anden idræt under organiserede forhold eller dyrke selvorganiseret idræt. Særligt opstår bekymringen omkring mulig udvikling af livsstilsygdomme senere i livet forårsaget af en inaktiv hverdag. Derudover får de unge nogle gode sundheds sociale værdier ved at dyrke TeamGym hvilket kan tolkes ud fra feltarbejdet.

For at undgå situationen med frafald blandt teenager kan man kigge på hvilke muligheder foreningerne har for at arbejde med, at fastholde de unge med at være aktive hos dem?

Pilgaard giver i artiklen: *"Teenagers idræt deltagelse i moderne hverdagsliv"* nogle forklaringer på foreningernes udfordringer i forhold til, at fastholde de unge (Pilgaard, 2012, 72-95). For det første burde foreningernes tænke over deres stive traditioner som er i hård konkurrence med den selvorganiserede idræt, idet individet i den selvorganiserede idræt i højere grad har mulighed for selv, at vælge hvornår man skal træne og hvem man skal træne med på tværs af køn, alder og niveau (Pilgaard, 2012, 90). Fravalget af foreningsidræt er derfor ikke nødvendigvis et udtryk for øget individualisering, men at fællesskaberne dyrkes ved en mere fleksibel idræt deltagelse hvad angår tid og rum og hvem man vil gøre det sammen med i forhold til foreningerne. De unge mister blandt andet lysten til, at dyrke sport i en forening da de ikke føler det er muligt, at forene et liv uden for idrætsforeningen med den givne foreningsaktivitet og mange skifter derfor i denne livsperiode de "forpligtende fællesskaber" ud med den mere fleksible idrætsaktivitet (Pilgaard, 2012, 91). Forenings tilbud til de unge bør være kendetegnet ved større mangfoldighed i både udformning og ambitionsniveau. Eksempelvis ved at tilbyde et TeamGym-hold der dyrkes to gange om ugen, uden træning om fredagen og i weekenden, for teenagere som ønsker, at sætte ambitionsniveauet ned i disse år, men stadig ønsker at dyrke TeamGym.

For det andet bør foreningerne tænke over muligheden for de unge, at starte på en idrætsaktivitet i teenagealderen eller senere i livet, selv om man ikke allerede som barn har deltaget og dermed skabt individuelle forudsætninger for at deltage (Pilgaard, 2012, 92). Foreningerne bør derfor overveje, at tilbyde hold for nybegyndere således, at man undgår, at de unge starter til en aktivitet blandt andre som har et meget højere niveau end en selv.

Individet i det senmoderne samfund har behov for, at indgå i fællesskaber på en måde, som tilgodeser både frihed og tryghed, hvilket er en tredje ting foreningerne skal have med deres overvejelser om fremtidens muligheder for at fastholde eller tiltrække de unge (Pilgaard, 2012, 92). Det er derfor vigtigt, at foreningerne og trænerne har fokus på det sociale aspekt for hold i teenagealderen hvormed der arrangeres ture, oplevelser og arrangementer som foregår uden for træningslokalet og kan styrke fællesskabet på holdet.

9. Litteraturliste

Andersen, H. & Kaspersen, L. B. (2007): *Klassisk og mordene samfundsteori*. 4 udgave. København: Hans Reitzels Forlag.

Birkler, J. (2006): *Videnskabsteori - en grundbog*. Munksgaard Danmark

Brinkmann, S. & Tanggaard, L. (2010)(red.): *Kvalitative metoder – en grundbog*, København, Hans Reitzels Forlag, 1. Udgave, 1. Oplag.

Giddens, A. (1996): *Modernitet og selvidentitet*, Hans Reitzels Forlag A/S. 6 oplag.

Grube, K. & Østergaard, S. (2010): *Jeg har brug for et break! Perspektiver på sammenhængen mellem gymnasie- og fritidsliv*, Aka-print, Århus. Ungdomsanalyse.nu.

Kaspersen, L. B. (2001): *Anthony Giddens – introduktion til en samfundsteoretiker*. 2 revideret udgave. København: Hans Reitzels Forlag A/S.

Korsgaard, O. (1982): *Kampen om kroppen. Dansk idræts historie gennem 200 år*, Nørhaven Bogtrykkeri a/s. Gyldendal.

Kvale, S. & Brinkmann, S. (2009): *Interview. Introduktion til et håndværk*. 2 udgave. København: Hans Reitzels Forlag.

Launsø, L., Olsen, L. & Reiper, O. (2011): *Forskning om og med mennesker – Forskningstyper og forskningsmetoder i samfundsforskning*, Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck, 6. Udgave.

Nielsen, M.S. (2014): *Når børn og unge fravælger gymnastik*. Forundersøgelse til DGF's projekt 'Vi bevæger de unge i forening' Rapport udarbejdet af Center for Ungdomsstudier.
<http://www.svoem.org/files/database/database105/Gymnastik-rapport.pdf>

Nielsen, G. & Wagner, U. (2011): Giddens' strukturteori og idrætten i moderniteten. I: Ting, L. F. (Red.) & Wagner, U. (Red.), *Grundbog i idrætssociologi*. Pp. 67-81. København: Munksgaard.

Pilgaard, M. (2009): *Sport og motion i danskernes hverdag*. Buchs. Idrættens analyseinstitut.

Pilgaard, M. (2011): *Sport og motion i danskernes hverdag*. Buchs. Idrættens analyseinstitut

Pilgaard, M. (2012): *Teenageres idrætsdeltagelse i moderne hverdagsliv*. Scandinavian sport studies, volume three (2012), Pp. 71-95. www.sportstudies.org

Sundhedsstyrelsen (2011): *Fysisk aktivitet – håndbog om forebyggelse og behandling*.

Rosendahls-Schultz Grafisk A/S.

<http://sundhedsstyrelsen.dk/publ/Publ2012/BOFO/FysiskAktivitet/FysiskAktivitetHaandbog.pdf>

Thing, L.F. (1999): *Sport- en emotionel affære kvinder, holdsport og aggression*. Sociologisk institut, Københavns Universitet.

Thing, L.F., Nielsen, S.F. & Ottesen, L. (2014): *Are young people caught in the time bind? A sociological analysis of how young people in an upper secondary school view the issue of finding time to do sport or exercise in their spare time*. Annals of Leisure Research (July 2014) Pp. 1-16

Vallgård, S. & Koch, L. (2011). *Forskningsmetoder i folkesundhedsvidenskab*. Munksgaard Danmark.

Østergaard, C. & Pedersen, W. L. (2001): Observation: Thing, L. F. (Red.) & U (Red), *Grundbog i idrætssociologi*, pp. 187-195. København, Munksgaard.

Østergaard, S. (2013): *Bliv klogere på de unge – og bliv en endnu bedre træner. En håndbog til dig der træner 13-18 årige i foreningsidrætten*, pp. 1-31. Danmarks Idræts-Forbund.

Formegon.

Bonde, H. (1993): Farmers'Gymnastics in Denmark in the late nineteenth and early twentieth centuries: A semiotic analysis of exercise on moral action, The international journal of hisrory of sport, Vol. 10 No. 2 (August 1993), pp. 193-214. Published ny Frank Cass, London.

Internetkilde 1

Danmarks Gymnastik Forbund om TeamGym. Lokaliseret via WWW d. 15 juni 2015 kl. 14.34
<http://old.gymdanmark.dk/konkurrence/default.asp?Num=133&Menu=875>

Internetkilde 2

Gymnastik historie. Lokaliseret via WWW d. 12 juni 2015 kl. 10.53
http://www.denstoredanske.dk/Livsstil,_sport_og_fritid/Sport/Gymnastik/gymnastik

Internetkilde 3

Tv udsendelse omkring TeamGym. Lokaliseret via WWW d. 15 juni 2015 kl. 13.37
http://www.tv2oj.dk/arkiv/2012/10/03?video_id=30896&autoplay=1

Internetkilde 4

Gymnastik historie. Lokaliseret via WWW d. 30 maj 2015 kl. 23.03
<http://www.snoghoj.dk/information/historie.html>

Internetkilde 5

Sundhedsstyrelsens officielle hjemmeside. Lokaliseret via WWW d. 2 juni 2015 kl.18.34
<http://sundhedsstyrelsen.dk/da/sundhed/fysisk-aktivitet/anbefalinger/boern-og-unge.aspx>

Internetkilde 6

Teknisk reglement fra DGF om TeamGym. Lokaliseret via WWW d. 23 maj 2015 kl.12.34
<http://pdf.dgf.dk/download/tgteamgym.pdf>

Internetkilde 7

Bedømmelse reglement for TeamGym, DGF. Lokaliseret via WWW d. 23 maj 2015 kl.12.35
<http://pdf.dgf.dk/download/bed13.pdf>

Internetkilde 8

Spring-rytme historie. Den store danske. Lokaliseret via WWW d. 21 maj 2015 kl.12.42

[http://www.denstoredanske.dk/Livsstil_sport_og_fritid/Sport/Gymnastik/gymnastik/gymnastik_\(Konkurrencegymnastik\)/gymnastik_\(Konkurrencegymnastik_-_Spring-rytme-gymnastik\)](http://www.denstoredanske.dk/Livsstil_sport_og_fritid/Sport/Gymnastik/gymnastik/gymnastik_(Konkurrencegymnastik)/gymnastik_(Konkurrencegymnastik_-_Spring-rytme-gymnastik))

Internetkilde 9

Officielle hjemmeside for TeamGym. Lokaliseret via WWW d. 21 maj 2015 kl.12.42

<http://www.gymdanmark.dk>

10. Bilag

Bilag 1 - Litteraturstudie

Dette litteraturstudie er foretaget med henblik på at undersøge forskningsfeltet for at opnå en forståelse for teenagepigers frafald i sporten TeamGym og hvilke udfordringer foreningerne står over for i arbejdet på at fastholde gymnasterne som medlemmer.

På baggrund af dette er studier, der fokuserer på børn, drenge, voksne og den ældre del af den danske befolkning frasorteret, ligesom det er ønsket at fokusere på sociologiske undersøgelser fremfor psykologiske.

En gruppe databaser er udvalgt for søgning af litteratur således det passer til ovenstående kriterier. De valgte databaser har været: SportDiscus, SocIndex with fulltext og GoogleScholar.

Da TeamGym stadig er en relativ ny konkurrence disciplin i gymnastik blev feltet undersøgt med en bred tilgang i SportDiscus.

1. søgning: TeamGym*

Resultatet blev 14 artikler hvoraf 5 artikler handlede om fysiske skader og psykiske barrierer og 9 artikler med historiske begivenheder. Efter at have læst abstract blev det konkluderet, at ingen af artiklerne havde inkluderende relevans for mit felt.

Da skader og psykiske barrierer kan have en betydning i forhold til pigernes valg om at stoppe til TeamGym, fandt jeg referencer i artiklerne, som ellers ikke kunne inkluderes i mit felt.

Disse artikler kunne være interessante at læse for en yderligere forståelse af en mulig indflydelse på pigernes forklaringer til deres frafald.

- Caine D, Knutzen K, Howe W, Keeler L, Sheppard L, Henrichs D, et al. A three- year epidemiological study of injuries affecting young female gymnasts. *Phys Ther Sport* 2003; 4: 10–23.
- Giotis, A.M. (2007). *Stopped by a thought: A study about mental blocking infemale TeamGym*. (Undergraduate thesis D-level Swedish School of Sport and Health Sciences). Retrieved July 26, 2008 from <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:gih:diva-283>.

Ny søgning blev foretaget med følgende ord: ((gymnast*) AND (dropout*) AND (teenage*)) hvilket resulterede i 8 artikler dog blev kun et af resultaterne inkluderet som værende relevant.

Årstal & forfatter	Titel	Kilde	Design	Resultater
2002 Ryska, Hohensee, Cooley & Jones.	Participation motives in predicting sport dropout among Australian youth gymnasts	North American Journal of Psychology: Vol. 4 Issue 2. p. 199-210 12p.	Kvantitativ	De gymnaster der forsætter sporten har en mere reel tilknytning.
Claessens, A L 1998	Morphological and performance characteristics as drop-out indicators in female gymnasts.	Journal of Sports Medicine . Volume 38. Hæfte 4. Side 305.	Ikke fuld adgang	Ingen abstract
Kolt, G 1996	Reasons for participation in and dropout from youth gymnastics in Australia - abstract.	book In Australian Conference of Science and Medicine in Sport, National Convention Centre, Canberra 28-31 abstracts., Sports Medicine Australia.	Ikke fuld adgang.	Ingen abstract

Søgning i databasen SocIndex with full text efter artikler med TeamGym, resulterede i ingen artikler. Forskellige søgninger blev udført ud fra skemaet med ovenstående søgeord.

- Søgning 1: ((gymnastic*) AND (stop*) AND (girl*))

Resultatet af søgningen blev 1 artikel, men havde ekskluderende elementer grundet aldersgrænse på 8-13 år.

- Søgning 2: (((Gymnastic*) AND (girl*) AND (dropout*) NOT (child*))

Resultatet blev 1 artikel:

Årstal & forfatter	Titel	Kilde	Design	Resultater
1990 Johns, Lindner & Wolko	Understanding Attrition in Female Competitive Gymnastics: Applying Social Exchange Theory	Sociology of Sport Journal. Vol. 7 Issue 2, p154-171. 18p.	Semi-struktureret interviews.	Skader var ikke den hyppigste forklaring på deres brud med sporten og de havde fået mere tid til andre fritidsinteresser efter tilbagetræningen.

Da TeamGym er en sportsgren der kun eksisterer i Europa og har sit udspring i de nordiske lande, inkluderes databasen googlescholar, som supplerende søgning efter relevant litteratur. Nedenstående ord er blevet brugt i søgning efter inkluderende artikler.

1 søgning: TeamGym dropout = 21 artikler

2 søgning: TeamGym dropout teenage = 4 artikler

3 søgning: TeamGym frafald teenagepiger = 0 artikler

4 søgning: Gymnastik* frafald* teenagepiger* = 16 artikler

Artiklerne fra søgning i googlescholar kunne ikke bruges om inkluderende artikler da de indeholdte ekskluderende elementer som tidligere nævnt.

På baggrund af dette litteratur studie kan det konkluderes, at artikler om TeamGym og frafald af sporten blandt teenagepiger er næsten ikke eksisterende.

Bilag 2 - Opslag på Facebook

Kære gymnastik-netværk.

Jeg skriver speciale om frafald i TeamGym.

I den forbindelse skal jeg interviewe piger i alderen 16-20 år som har dyrket TeamGym i mange år men er stoppet for 1-2 år siden. Hvis du kender en pige som ville være god at interviewe må du meget gerne skrive hendes navn i en pb., så spørger jeg hende selv om hun er interesseret i af hjælpe mig. Tak

Bilag 3 - Interviewguide

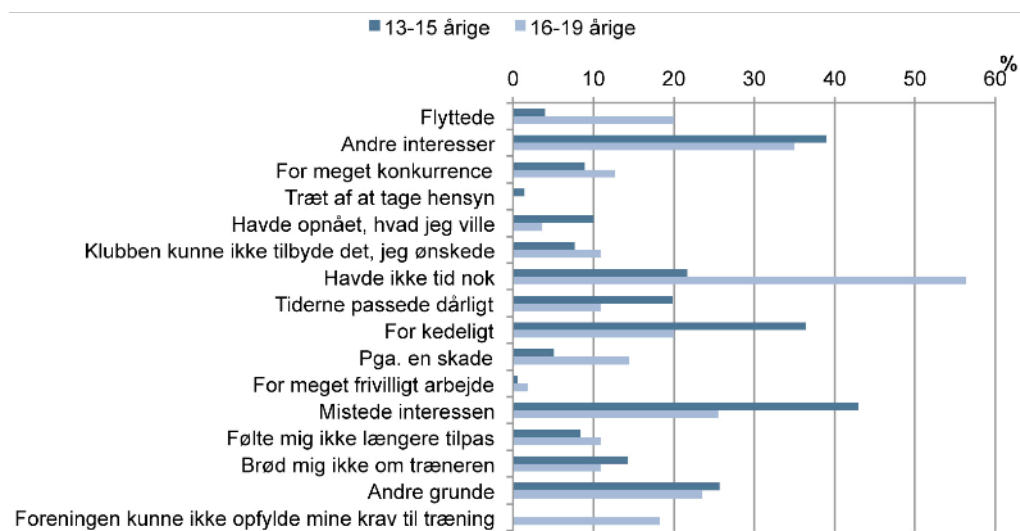
Begreber	Interviewtema	Spørgsmålet
Aktør/struktur Social praksis Ontologisk sikkerhed	TeamGym	Hvordan startede du til TeamGym? <ul style="list-style-type: none">• Kan du kort fortælle hvor du har gået, hvornår I trænede og om jeres træninger?• Hvor længe gik du til sporten? Evt. på samme hold?• Hvilken betydning har TeamGym haft for dig?• Hvilken betydning har det haft for dig, at være en del af et hold? En forening?• Hvornår stoppede du?
Refleksivitet	Motiver bag frafald med TeamGym	<ul style="list-style-type: none">➤ Hvordan kan det være at du stoppede til TeamGym?<ul style="list-style-type: none">- socialt/hold – godt hold?- lære noget/træningsindhold- tid- træning- transport- arbejde- venner- træner- faciliteter- skader- sundhed➤ Primær årsag til at du stoppede?
Refleksivitet	Vurdering af sine valg	<ul style="list-style-type: none">• Var det dit eget valg at stoppe til TeamGym?• Snakkede du med andre om at stoppe inden du tog beslutningen? Hvem og hvorfor dem? Forældre? Støtte?• Overvejede du hvordan dit liv/ hverdag ville blive

<p>Ontologisk sikkerhed</p>		<p>uden TeamGym inden du tog beslutningen?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Er dit liv/hverdag blevet som du forventede efter du er stoppet? Hvorfor/hvorfor ikke? • Hvordan har du det med at være stoppet i dag? • Føler du stadigvæk at det var den rigtige beslutning? • Hvordan er det ikke længere at være en del af et TeamGym hold? En forening? • Hvilken betydning har det fået for dit liv i forhold til dengang du gik til TeamGym?
<p>Selvet</p> <p>Selvidentitet</p>	<p>Forklare og forstå valg reflektivt</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Nu hvor du ikke dyrker TeamGym i din fritid mere, hvad bruger du så din fritid på? • Har det ændret dig som person/ din personlighed at du er stoppet til TeamGym? • Ser dine venner/familie anderledes på dig nu efter du er stoppet til TeamGym? • Ser du anderledes på dig selv nu? har din identitet ændret sig? • Hvilke værdier har betydning for dig i dag i forhold til dengang? Hvad betyder noget for dig.? • Tror du at du have været et anderledes menneske i dag hvis du ikke havde gået til TeamGym?
<p>Livsstil</p>		<ul style="list-style-type: none"> • Hvad var det ved sporten du godt kunne lide? <ul style="list-style-type: none"> - Venner, ære noget/bekræftelse, motion, osv. • Savner du at dyrke TeamGym? (Eller gå til en sport?) <ul style="list-style-type: none"> - Hvad savner du ved det? - Hvorfor savner du det ikke? - Hvad var det bedste ved sporten? • Hvad skulle der til for at du startede til TeamGym igen? • Kunne foreningen tilbyde andre former for gymnastik du ville gå til dengang? Nu? Hvorfor/hvorfor ikke?

Bilag 13 - Årsager til frafald

Figuren viser frekvensfordeling på 16 udsagn omkring årsager til at stoppe med foreningsidræt. I figuren ses både data fra børneskemaet (13-15-årige) og voksenskemaet (16-19-årige). Det er ikke muligt at beregne signifikansniveauer på forskelle mellem 13-15-årige og 16-19-årige, da resultaterne stammer fra to forskellige datasæt (hvv. børne- og voksenskemaet).

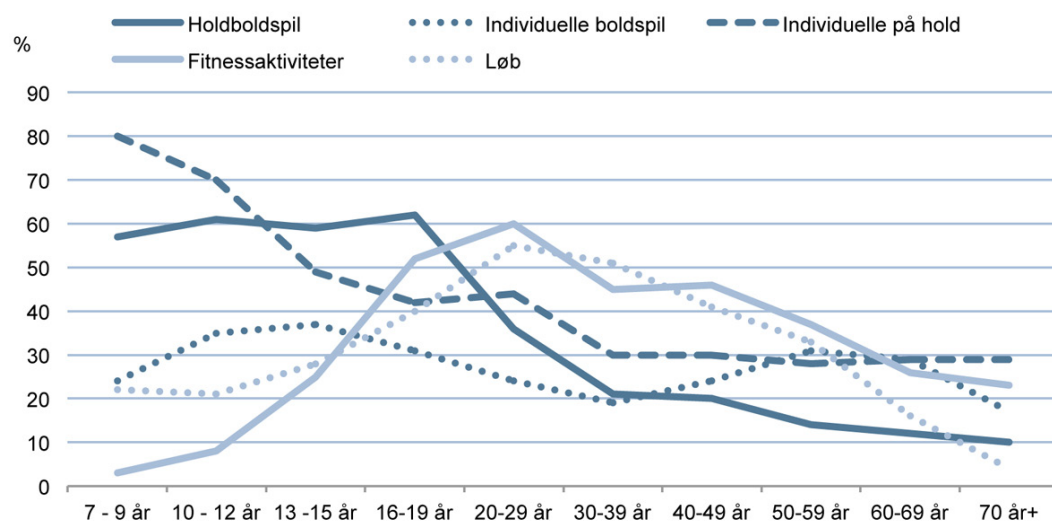
Pilgaard, 2012, 87

Bilag 14 - Udvikling i aktivitetstyper

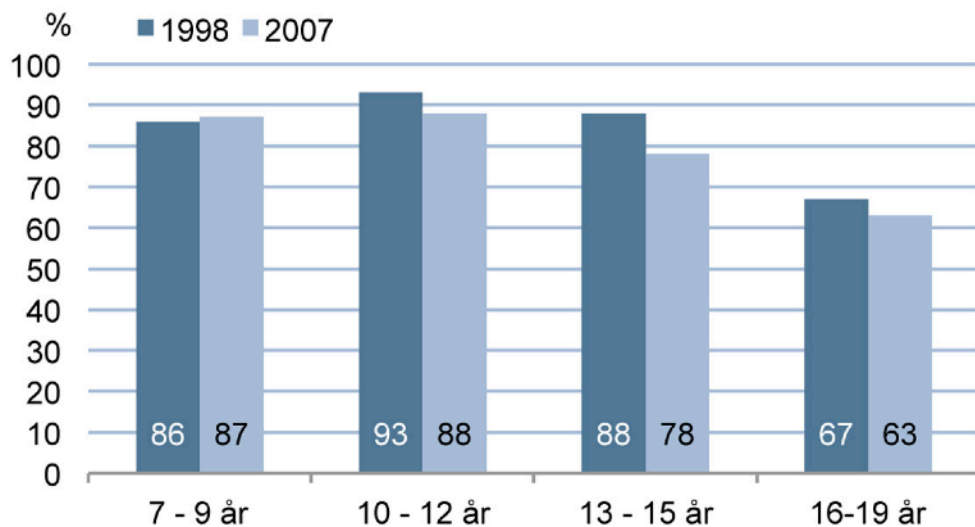
Andelen, der dyrker aktiviteter fordelt på fem forskellige typer, opdelt på aldersgrupper

Pilgaard, 2012, 86

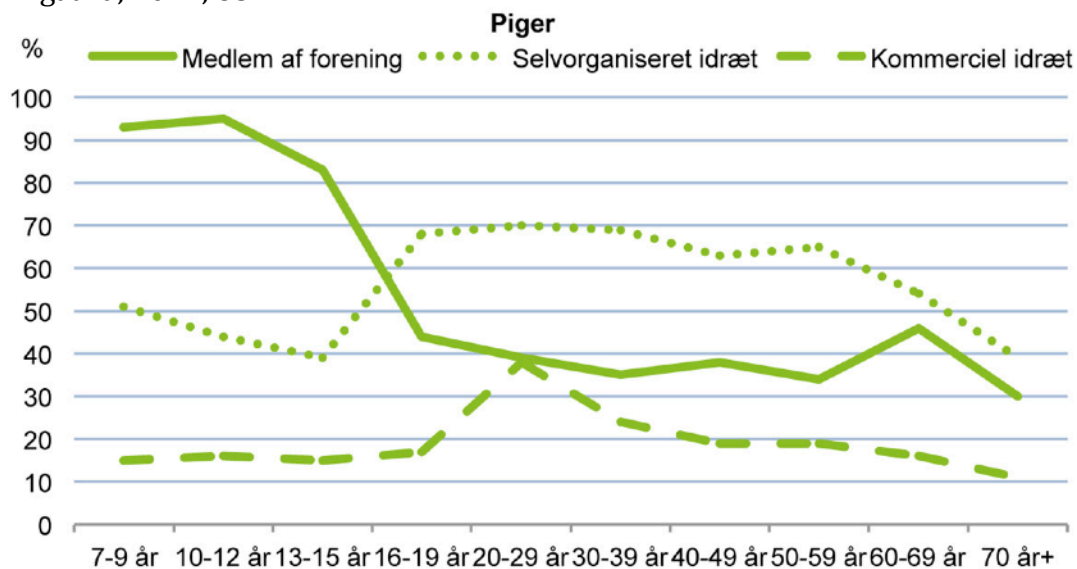
Bilag 15 - 1998 og 2007

Andel, der dyrker sport og motion i 1998 og 2007 fordelt på alder
Pilgaard, 2012, 82

Bilag 16 - Fordeling

Andelen af piger, der dyrker foreningsidræt, selvorganiseret samt kommerciel sport og motion opdelt på aldersgrupper.
Pilgaard, 2012, 85

Bilag 17 – Specialforbund frafald

De ti specialforbund, der mister flest teenagemedlemmer i alderen 13-18 år
Østergaard, 2013, 49

Specialforbund	Medlemstal børn (0-12 år)	Medlemstal unge (13-18 år)	numerisk forskel i medlemstal	procentvis udvikling ml. aldersgrupperne
Dansk Svømmeunion	105.420	8.541	-96.879	-91,90 %
Dansk Boldspil-Union	157.740	83.696	-74.044	-46,94 %
Danmarks Gymnastik Forbund	62.875	11.740	-51.135	-81,33 %
Dansk Håndbold Forbund	50.196	28.107	-22.089	-44,01 %
Dansk Arbejder Idrætsforbund	12.425	5.783	-6.642	-53,46 %
Badminton Danmark	18.943	13.232	-5.711	-30,15 %
KFUMs Idrætsforbund	11.956	6.345	-5.611	-46,93 %
Dansk Ride Forbund	21.828	17.648	-4.180	-19,15 %
Dansk Tennis Forbund	10.616	7.561	-3.055	-28,78 %

Danmarks Sportsdanserforbund	3.894	1.530	-2.364	-60,71 %
DIF total	508.264	245.359	-262.905	-51,73 %

Bilag 15 – Specialforbund medlemstal

I nedenstående tabel viser medlemstallet for de forskellige specialforbund. Østergaard, 2013, 50.

Specialforbund	Medlemstal, børn (0-12 år)	Medlemstal, unge (13-18 år)	Numerisk forskel i medlemstal	Procentvis udvikling ml. aldersgrupperne
Danmarks Bokse-Union	991	4.139	3.148	317,66%
Badminton Danmark	18.943	13.232	-5.711	-30,15%
Danmarks Basketball-Forbund	2.976	3.584	608	20,43%
Danmarks Bowling Forbund	507	648	141	27,81%
Danmarks Brydeforbund	895	426	-469	-52,40%
Danmarks Cykle Union	774	1.613	839	108,40%
Danmarks Gymnastik Forbund	62.875	11.740	-51.135	-81,33%
Danmarks Ishockey Union	1.546	923	-623	-40,30%
Danmarks Moderne Femkampforbund	40	90	50	125,00%
Danmarks Motor Union	1.743	1.723	-20	-1,15%
Danmarks Rulleskøjte Union	1.207	764	-443	-36,70%
Danmarks Skiforbund	1.479	1.423	-56	-3,79%
Danmarks Sportsdanserforbund	3.894	1.530	-2.364	-60,71%
Dansk Amerikansk Fodbold Forbund	226	1.356	1.130	500,00%
Dansk Arbejder Idrætsforbund	12.425	5.783	-6.642	-53,46%
Dansk Atletik Forbund	3.491	2.791	-700	-20,05%
Dansk Automobil Sports Union	300	815	515	171,67%
Dansk Boldspil-Union	157.740	83.696	-74.044	-46,94%